

ເລື່ອງສິບປີທັງໝົດ

ພະອາຈານໂຮ່ນຸນ ອາຈິນສະໄຕໄດ

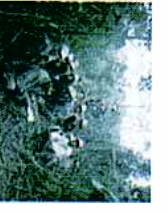
ເລີຍເຮັດໂດຍ ອຸທິຍະນາ ສິນຍາສີ

ສາມາດ ສື່ອ່ານນິຕຍສາດ “ພິພິດຕະສາດ”

ພິມພິມແຍ່ແຍ່ເປັນຮຽນການ

ວິດປ່າສາມແຍກ ຫຼື 9 ບ້ານຫ້ວຍຍາງທອງ ຕ.ວິງວາງ ອ.ນໍ້າທ່າວາງ ຈ.ເພັດຮຸນຮຸນ 67260

ภาพที่ ๑๑๐๖ มณฑล

เคล็ดลับชีวิตมัยชีพโลก

พระอาจารย์เกษม อัจฉินฺทสฺสีโล

สมาชิก ผู้อำนวยการ “พุทธามฆาเขต”
พิมพ์เผยแพร่เป็นธรรมทาน
“นิตยสารพุทธามฆาเขต”

799/102 ซุมชนธรากร แยก 14 ถนนรามคำแหง 166 เขตมีนบุรี กทม. 10510

☎ 0 2518 1181, 0 9698 3453 โทรสาร 0 2518 1181

คำนำ

เคล็ดลับชีวิตพิศพิศโลก หนึ่งสี่ธรรมะเล่มน้อยนี้ ถือเป็นเล่มแรกในโครงการบำเพ็ญธรรมะเป็นทาน ของสำนักพิมพ์นิตยสารพุทธธรรมหาเวท ซึ่งมีความตั้งใจเป็นอย่างยิ่งที่จะประกาศเผยแผ่พระหลักธรรมคำสอนในพระพุทธศาสนา เทิดเกียรติบูชาคุณพระรัตนตรัย เกียรติคุณแห่งครูบาอาจารย์ท่านผู้เป็นอนุพุทธะทั้งหลาย เป็นการดำเนินงานตามคำสั่งสอนและของของท่านสมาชิก ท่านผู้อ่านนิตยสารพุทธธรรมหาเวท ที่ประสงค์ร่วมบุญเผยแผ่พระหลักธรรมด้วยกัน

เนื้อหาสาระภายในเล่ม เรียกรวมโดยอาจารย์ถิณญา สันยาสิ ซึ่งมีความเคารพนับถือใน ท่านพระอาจารย์เกษม อาฉิมณสิโล เป็นอย่างมาก ได้นำหลักธรรมของท่านพระอาจารย์เกษมมาศึกษา แล้วประพฤติปฏิบัติตาม ทำให้ได้รู้สิ่งดีๆ เกิดขึ้นในชีวิตมากมาย และเนื่องมาจากอาจารย์ถิณญา เป็นหมอยาสมุนไพร สำนึกดีที่หาได้ด้วยที่ศูนย์สรรพคุณ มาปรุงมาแนะนำแก่ผู้เจ็บป่วยได้ช่วยโรคโรครักษาต่างๆ เป็นการบำเพ็ญบุญด้วยการดีและให้ผู้ที่อ่อนแอแก่ผู้เจ็บป่วยได้ช่วยด้วยโรคโรครักษาต่างๆ เป็นการบำเพ็ญเจตนาช่วย มีร่างกายที่สมบูรณ์แข็งแรง มีริ้วรอยกำลั๋งที่จะทำบุญสร้างกุศลให้เกิดขึ้น อริยทรัพย์แก่ตนเองต่อไป หนึ่งสี่ธรรมะนี้จึงได้ผนวกไว้ด้วยความเกี่ยวข้องกับสุขภาพเอาไว้ เพื่อให้พิจารณากันในส่วนหนึ่ง ถึงแม้จะเป็นส่วนเล็กๆ จากบทความเพียงบางส่วนที่ท่านอ่านทุก頁 แต่คาดว่าน่าจะจะเป็นประโยชน์แก่ท่านผู้อ่านอีกโสดหนึ่ง

อย่างไรก็ตามหนังสือเล่มนี้จะสำเร็จไม่ได้เลยหากไม่มีกุศโลจติศรัทธาของท่านสมาชิก ท่านผู้อ่านนิตยสารพุทธามหาเวท ทุกๆ ท่านที่ได้กรุณาบริจาคสมทบร่วมพิมพ์กันไป ถึงแม้จะไม่สามารถนำรายชื่อของทุกท่านมาลงพิมพ์ไว้ในหนังสือเล่มนี้ได้ แต่...

**คนจะเลิกทำบาป มาแสวงบุญ ก็เพราะได้ฟังธรรม
คนจะสนใจให้ทาน รักชาติบำเพ็ญภาวนา ก็เพราะได้ฟังธรรม
คนจะหลุดพ้นจากทุกข์ได้ ก็เพราะได้ฟังธรรม
พระพุทธเจ้าจึงตรัสว่า**

**ธรรมทาน คือการให้ธรรมเหนือกว่าการให้สิ่งอื่นทั้งหมด แม้ถวายทานในพระ
สงฆ์มีพระพุทธรูปเป็นประธานก็ยังไม่เหนือกว่า ธรรมทาน**

ขอกราบอนุโมทนาบุญของทุกๆ ท่านมา ณ โอกาสนี้อีกครั้งหนึ่ง
สำนักพิมพ์ นิตยสารพุทธามหาเวท

สารบัญ

เคล็ดลับชีวิตพิศพิศโลก	๗
แนวทางการสอนของพระอาจารย์เกษม	9
ผลของการให้ที่แตกต่าง	17
การอุทิศบุญจากภรรยา	18
วิศุขเป็กบุญกำมกใช้	19
ผลของการสงฆ์	20
รจยแบบพลกเป็กสัถยบุญ	23
พระอจจรฐ์เกษม เป็กเ็กรมจกเ็กร?	33
ควมหวังใหม่เ็กรเ็กรอชณะควมสัถยของร้างกาย	40
ฐ์ภเ็กรเ็กร ควมหวังเ็กรอชณะอชลล	43
เ็กรเ็กรอชณะเ็กร? สัถยเ็กรอชณะเ็กร?	46

เคล็ดลับชีวิตพิชิตโลก

พระอจาเยกษม อาจิณณสีโล เป็นลูกศิษย์ของหลวงปู่หล้า พระอรวิยเจ้าแห่งวัดภูซ้อถือ จังหวัดมุกดาหาร อุปสมบทเมื่อ พ.ศ. 2529 ในฝ่ายธรรมยุติ

หลังจากอุปสมบทไม่นานก็เกิดความประทับใจกับการสวดมนต์ทางจิตที่รับจากการฝึกฝนๆ จึงตั้งใจอยู่ปฏิบัติต่อไป ได้เดินทางไปขออยู่กับ หลวงตาแห้ว แต่ท่านแนะนำให้ไปอยู่ปฏิบัติกับ หลวงปู่หล้า ที่ภูซ้อถือ

เมื่อ ไปก็ไม่ได้อยู่กับหลวงปู่หล้า แต่อยู่วัดใกล้เคียงๆ กับหลวงปู่หล้า ได้ฝึกฝนตัวเองอย่างอุกถเป็นเวลา 5 ปี จึงรู้จักรวมชาติพอเป็นที่สบายใจ

ท่านมีประสบการณ์ทางจิตที่โลกโผนพิสดารแม้แต่จินตนาการก็สามารถเดินเหียบอากาศเอาฟ้าไปพาดไว้บนกิ่งไม้สูงลิบเมตรได้

ท่านสามารถมองเห็นภูตผีปีศาจ เทวดา นาค ครุฑ ยักษ์อย่างแจ่มชัดแม้กระทั่งตมิตา มีญาณระลึกชาติย้อนหลังได้มากมายหลายชาติ

เป็นพระสงฆ์ใช้เวลาท่องเที่ยวไปนิมนตรักษารัตน์บ่อยที่สุดตลอดนิทานเรื่องพระมาลัยโปรดสัตว์โลก

เป็นพระสงฆ์รูปเดียวและรูปแรกที่กล้าพูดกล้าเปิดเผยเรื่องราวลึกลับโดยไม่สนใจเสียงล้อเลียนของชาวโลกและเป็นพระที่ไม่สนใจในลาภ ยศ ชื่อเสียง เป็นพระสงฆ์ที่เทพยดาทั้ง สูง-ต่ำ ตลอดจนภูตผีปีศาจให้ความเคารพรักมาก วัดของท่านจึงเป็นจุดที่เทพยดาและภูต ผี ปีศาจ เปรต ที่ตกทุกข์ได้ยากทั่วๆ ไปพากันมุ่งไปหาเพื่อขอความช่วยเหลือ

แต่ละวันพวกประชาชนมากหน้าหลายตาต่าง ๆ ไปต่างต้นต้นข้ามภูเขาผ่านหนทางอันทุรกันดารไปกราบท่านเพื่อปรึกษาหาทางแก้ไขปัญหาชีวิตต่างๆเมื่อคำสอนที่ท่านแนะนำไปปฏิบัติก็ประสบผลสำเร็จทันตนเองวาคหลวงไว้แต่ท่านไม่ยอมขาด ตั้ง ถ้าไปขอบำเพ็ญวิธิต่างหนึ่งสิ่งท่านจะไม่ยอมพูดด้วย แต่ท่านจะมีเมตตามากในการเทศน์การสอนทั้งวันทั้งคืน

ท่านมีเวลาพักผ่อนในแต่ละวันน้อยจริงๆนอกนั้นหมดไปกับการต้อนรับผู้มาเยือน กลางคืนก็ต้องต้อนรับแก้ไขปัญหาหมู่ชนในโลกทิพย์เป็นส่วนใหญ่แล้วนั่งพูด ๆ ทั้งวัน ท่านมีแผ่นซีดีแจกจ่ายให้นำไปฟังแล้วบอกว่า

“ฟังแล้วให้นำไปปฏิบัติ แล้วแจกจ่ายฟังต่อ ฟังเข้าใจแล้วไม่จำเป็นต่อมมาพระคณพุดหน้อยแล้ว นึกอยากทำบุญให้ทำใหม่ก็ได้ ไม่ไปวัดก็ได้ พ่อแม่เป็นพระอรหันต์อยู่ในบ้าน ทำบุญกับพ่อแม่แล้วอุทิศบุญให้พวกเขาและเหล่าสรรพสัตว์ในโลกทิพย์ก็ได้ผลเท่ากับถวายทานในพระอรหันต์

วัดของอาตมามีพอกินพอใช้แล้ว ไม่ขาดแคลนอะไรจึงไม่มีความจำเป็นต้องมาหั่งให้ลสมาทำบุญที่นี่ “ ดังนี้

แผ่นซีดีที่ข้าพเจ้าเคยมอบให้ฟังกันไปนั้น เป็นหนึ่งในหลายร้อยแผ่นที่ท่านแจกจ่ายข้าพเจ้าคัดลอกคัดถ่ายแจกจ่ายให้คนธรรมดาต่างๆไปพอฟังได้แล้วนำไปประพฤติปฏิบัติก็จักประสบความสำเร็จตามผู้ฟังปรารถนา ฟังแล้วก็ปฏิบัติไม่จำเป็นต้องไปปรบกวานท่านหรือยกพระเวลาของท่านถูกเบียดบังไปมากจนทุกวันนี้ไม่มีเวลาพักผ่อนแล้ว ก่อนนั้นข้าพเจ้าจึงไม่ยอมบอกว่าท่านอยู่วัดไหนตำบลไหนที่เพื่อป้องกันกลิ่นมหาชนหลังให้ลไปปรบกวานท่านดังที่หลังให้ลไปหาหลวงพ่อบุณและหลวงตาว่านตาต

แนวการสอนของพระอาจารย์เกษม

ชีวิตของมนุษย์และสัตว์ ทั้งในโลกนี้และในโลกทิพย์มีส่วนสัมพันธ์กันเข้าไปอยู่ในกฎแห่งกรรมที่พระเจ้าทรงสั่งสอนในการเวียนว่ายตายเกิดไปๆมาๆ ที่จะไม่เคยเป็นญาติไม่เคยเป็นเพื่อน ไม่เคยเป็นเจ้ากรรมนายเวรกัน ไม่มีชีวิตของทุกผู้ทุกคน จึงมีส่วนสัมพันธ์กัน ไม่มากก็น้อย ทั้งในชาติมากและคติน้อย ทั้งในส่วนเลวมากเลวน้อย ทั้งในส่วนที่ทำให้เกิดความเลียดแต่ันซึ่งชงมากและชงชงน้อย ทั้งในส่วนที่รักและอุปการะมากและน้อยนี้เป็นกรณีหนึ่ง

การได้ติดภยาก เจ็บ ไปๆได้ป่วย ของมนุษย์และสัตว์

ส่วนหนึ่งเกิดจากผลกรรมในอดีตชาติและปัจจุบนชาติ

อีกส่วนหนึ่งได้รับเหตุปัจจัยกระทบจากสิ่งรอบข้าง

อีกส่วนหนึ่งเกิดจากการกระทำของวิญญาณลึกลับที่เรามองไม่เห็น เช่น เทวดา

ช่วยเหลือ เทวดาให้โทษ ผีให้โทษ เจ้ากรรมนายเวรที่เคยแต่ันซึ่งยังให้โทษ

ในคนทุกคน สัตว์ทุกตัว จะมีเทวดารักษาอย่างน้อย 2 องค์ เทวดาประจำตัวนี้แหละที่ชอบช่วยเหลือให้เราประสบความสำเร็จ หรือช่วยปกป้องคุ้มครองให้เรารอดพ้นจากภัยอันตรายที่น่าหวาดเสียวมา ใช้อย่างน่าอัศจรรย์ ซึ่งบางทีภยากให้เป็นคุณงามความดีของวัตถุมนุษย์แฉวนคอเสียก็มี

เด็กน้อยบางคน ไม่มีวัตถุมงคลแฉวนคอเลย แต่ตกบ้านตกเรือในตัวความซุกซน แต่ไม่ได้รับอันตรายเพราะหมอนมีครมาอุ้มไว้ก่อนตกถึงพื้น บุคคลบางคน ไม่มีวัตถุมงคลติดตัวเลย แต่สามารถหลุดพ้นจากอุบัติเหตุและการตกทำร้ายของศัตรู

มาได้อย่างปาฏิหาริย์ นั่นคือการปกป้องรักษาจากเทพดาประจำตัวเขาและหรือญาติใน
โลกทิพย์ของเขา

พวกเราชาวพุทธแต่ละคนล้วนเคยทำบุญให้ทานมาแล้วทั้งสิ้น ทั้งในชาตินี้
และในชาติก่อน ถ้าจะนับบุญก็คงใหญ่ทำภูเขาเลากาหรือเท่ากันโลก แต่ไม่รู้จิตใจ
บุญของตนเองให้เกิดประโยชน์ในปัจจุบัณชาติจึงต้องรอดตายแล้วจึงไปรับบุญใน
สวรรค์ คนทำบุญจึงขอบบว่าทำแต่บุญไม่เห็นได้ผลสักที

ที่เป็นเช่นนี้เพราะเขาไม่เคยให้บุญแก่เทวดาที่รักษาตัวเอง ไม่เคยให้เข้ากรรม
นายเวรตามจองเวรกันอยู่ ไม่เคยให้เทวดาและญาติที่อาศัยอยู่ในเขตบ้านเข
เรือน ไม่เคยให้แก่เทวดาที่ช่วยดูแลรักษากิจการงานห้างร้าน ไม่เคยให้เทวดาที่รักษา
เจ้านายของตัวเอง

เทวดาเหล่านั้นบางองค์อาจมีบุญน้อย มีฤทธิ์น้อยจึงไม่สามารถช่วยเหลือ
อะไรเราได้มาก แต่ถ้าเขาได้รับบุญจากเราบ่อย ๆ เขาจะกลายเป็นเทวดาที่มีฤทธิ์มี
อำนาจสามารถช่วยเหลือให้เราประสบความสำเร็จได้คงใจหมาย

บางคนอ้างว่าทำบุญทุกกรณี่กรวดน้ำให้เทวดาและเจ้ากรรมนายเวรทุกครั้งก็ไม่
เห็นมีอะไรเปลี่ยนแปลง

โปรดเข้าใจว่าทำทานให้ไม่เป็น เขาจึงไม่ได้รับ เช่นให้ไม่จงใจ หรือแสลงบุญ
หมดแล้วจึงมากกรวดน้ำให้ เขาก็ไม่ได้รับ

การให้บุญสร้างความสำเร็จในปัจจุบัน พระพุทธเจ้าทรงแสดงการเกิดของ
บุญไว้ 3 ประการย่อ ๆ คือ

1. บุญเกิดจากการให้ทาน
2. บุญเกิดจากการรักษาศีล
3. บุญเกิดจากการภาวนาอบรมจิตใจ
4. บุญเกิดจากการร่วมยินดีกับคุณงามความดีของผู้อื่นกระทำ

โดยสรุปแล้วการสร้างคุณูปการสู่ท่านเป็นแหล่งของการเกิดผลบุญกุศลทั้งสิ้น แต่ตัวก่อให้เกิดอานิสงส์ที่จะสร้างความสำเร็จในชีวิตได้ทั้งสิ้น เมื่อกำลังให้ของแก่ใคร ไม่ว่าจะถวายของแก่พระสงฆ์ให้ของแก่พ่อแม่พี่น้องญาติมิตร แม้เอาข้าวให้หมากิน เอาอาหารโยนให้ปลากิน เอาเศษอาหารโปรยให้หมัดกิน ย่อมเกิดกระแสบุญขึ้นเป็นแสงเรืองรองแผ่ออกจากตัวผู้กำลังให้ เพียงไม่กี่วินาทีแสงนี้จะพุ่งหายขึ้นไปเบื้องบนแล้วสะสมเป็นกองบุญของผู้ให้อยู่บนเทวโลก

ดังนั้นขณะให้ของแก่ใครจึงควรอธิษฐานจิตคิดทันทีว่า

“บุญนี้จงเป็นของท้าวสุภักษัตว้ข้า หรือ บุญนี้จงเป็นของเจ้ากรรมนายเวรของข้า หรือบุญนี้จงเป็นของทวดา กูต ศี ปิตาจ เปรต ครุฑ นาค ยักษ์ ท้อตัยอยู่ในสถานทีหรือคนไปร่มา หรือคนหะสถานบ้านเรือนของข้า หรือบุญนี้จงเป็นของทวดาผู้รักษาบุตรของข้า จงเป็นของทวดาผู้รักษาบิดามารดาของข้า เป็นต้น จินตอยู่กับเราว่าต้องการแก่ใ้ในจุดไหน

เช่น บุตรของเราเกรงกลัวเกินขอบสร้างแต่ความเดือดร้อน สิ่งสอนไม่ฟัง แบบนี้ต้องให้ทวดาผู้รักษาตัวเขาเป็นผู้ขนานตักเตือน วิธีที่ทวดาตักเตือนนั้นท่านจะสั่งการไปทักความรู้สึคนึกคิดจิตใจของเขา

ถ้าทวดาประจำตัวของเขาเป็นมิจฉาธุลีเมื่อได้รับบุญบ่อยๆ ทวดารู้สึกถึงการเปลี่ยนแปลงในตัวเอง มีชีวิตที่สุขสบายขึ้น มีฤทธิ์อำนาจขึ้น เขาจะทราบไปตัวเองว่าสิ่งที่เขาได้รับนั้นมาจากไหน เมื่อเรารู้สึกบุญให้ท่านก็อธิษฐานด้วยว่า

“เมื่อทวดาได้รับบุญแล้ว ขอให้มีความสุข ๆ มีกิมมีใช้ มีสิ่งของที่อยู่อาศัยและขอให้ช่วยอบรมตักเตือนให้ลูกของข้าเป็นคนดีด้วย “ ดังนี้

ไม่นานนหรรอจะเกิดกรณีพิสดารขึ้นกับบุตรเถรคนนั้นจนต้องเปลี่ยนพฤติกรรมเป็นคนดีแน่นอน

สามีหรือภรรยา คู่ครองของตนเองเป็นคนที่น่าเอือมระอาเหลือเกิน

อยากให้คุณครูองศ์ ริกกรา ละเลิกจากความประพฤติชั่วเหลวไหล ก็ให้แบบเดียวกัน
ที่ให้นุญแก่พวกคณาตุร

กิจการค้าของท่านล้มเหลวหรือชบเซาเมื่อท่านทำบุญทุกศัควารอุทิศบุญ
ให้พวกดาประจำตัวของท่านและพวกดาที่ดูแลกิจการค้าด้วยพร้อมกันไป แล้วอธิษฐาน
ว่า

“ พวกดารับบุญของเราแล้วโปรดช่วยเหลือกิจการค้าธุรกิจของเราให้ประสบ
ความสำเร็จด้วยเถิด ถ้าเราร่ำรวยขึ้นก็จะทำบุญให้ท่านยิ่ง ๆ ขึ้นไปอีก”

จะใช้คำเรียกตนเองว่า “ข้า” ว่า “เรา” ก็ได้ทั้งนั้น

ร้านค้าขาย จะเป็นร้านอะไรก็ได้แล้วแต่ เมื่อทำบุญก็ให้อุทิศบุญแก่พวกดาที่รักษา
ร้านค้านั้นด้วยเถิดกว่า

“ พวกดาเมื่อได้รับบุญแล้วโปรดเรียกลูกค้ามาอุดหนุนให้มาก ๆ ด้วย”

(จากประสบการณ์ตรงของผู้เรียบเรียง มีความมั่นใจว่าพวกดาที่ช่วยเราให้ทำมา
ค้าขึ้นและเกิดความมั่งมีศรีสุขคือพวกดาที่ติดอยู่ในเมกะเสถานที่อยู่อาศัยของเรา ถ้า
เราทำบุญส่งบุญให้เขาบ่อยๆจนเขามีฤทธิ์อำนาจขึ้นมาเขาจะช่วยเราทำมาค้าขายได้ดี
จริง ๆ โดยไม่ต้องไปแสวงหาทางงกฏหรือเครื่องรางชนิดไหนเลย)

การอุทิศบุญ ไม่ต้องพูด ไม่ต้องกรวดน้ำ ให้ใช้การคิด ต้องรับคิดให้ทันที
อย่างซื่อๆ เพราะแสงบุญที่เกิดขึ้นจะดำรงอยู่ในภวิทานที่แสงจะหายไปอยู่ในสวรรค์
ถ้าเราฝึกบ่อยๆ เราจะชำนาญในการคิด เพราะมีแสงสว่างว่าพูดออกปากปาก
เวลาหย่อนก่อนข้างลงในบาตรให้คิดส่งบุญทันที และคิดให้ชัดเจนอย่าลางเลือน

ให้ของแก่ใครเมื่อของหลุดจากมือเราก็ให้คิดทันที อย่างช้า

การรักษาโรคภัยไข้เจ็บ โรคภัยไข้เจ็บที่เกิดกับตัวเราสืบเนื่องมาจากเจ้ากรรม
นายเวรผู้ยึดและตั้งซึ่งกระทำทั้งสิ้นพระพุทธรเจ้าจึงตรัสว่า ผู้ฆ่าสัตว์ย่อมอายุสั้น
ผู้เบียดเบียนสัตว์ย่อมมีสุขภาพไม่ดี ดังนั้นการรักษาคือต้องส่งบุญไปให้แก่เจ้ากรรม

นายวอร์ทำให้เกิดอาการเจ็บป่วยนั้น ๆ และให้แก่ทวดาผู้รักชาติว่าในขณะที่เดียวกันโปรดอธิษฐานว่า

“ หมอเฝ้าญาติที่สามารถรักษาอาการนี้ให้หายขาดได้ ขอให้ทวดาจงนำหมอนั้นมารักษาเรา เจ้ากรรมนายวอร์ได้รับบุญของเราแล้วจงให้สิทธิกรรมให้เราด้วย ถ้าเราหายจะทำบุญให้แก่ท่านยิ่ง ๆ ขึ้นไป ”

การอธิษฐานเบ็กบุญเก่าอุทิศให้เจ้ากรรมนายวอร์ที่รบกวน ควรทำวันละหลาย ๆ ครั้งจนเขาพอใจ อาการป่วยของเราจะหายเร็วขึ้น

วิธีการให้บุญแก่เจ้ากรรมนายวอร์ควรทำดังนี้เป็นตัวอย่าง เช่น คนป่วยมะเร็งจุดไหนเมื่อส่งบุญให้คิดว่า

“ บุญนี้ให้แก่เจ้ากรรมนายวอร์ที่เกิดอาการเจ็บป่วยตรง พวกเชื้อโรคนะเร็งเมื่อได้รับบุญแล้วขอให้เขามีชีวิตที่ดีขึ้น มีภพภูมิที่สูงขึ้น จงหลุดจากภาวะชีวิตชั้นต่ำเดี๋ยวนี้ เมื่อเราหายแล้วเราจะทำบุญให้แก่พวกเจ้า ส่งชีวิตของพวกเขาให้สูงขึ้นเรื่อย ๆ พวกเข่าจึงเลิกจองเวรจองกรรมในเราเสียที ตั้งแต่บัดนี้เราจะตั้งตนอยู่ในศีลในธรรม เลิกการเบียดเบียนเข่นฆ่าชีวิตสัตว์อื่น ขอส่งบุญที่เกิดจากการรักชาติแก่เจ้าด้วย ”

ผู้มีอาชีพเกี่ยวข้องกับการค้าหรือเบียดเบียนสัตว์อื่น เช่น เจ้าของโรงฆ่าสัตว์ คนขายเนื้อสัตว์ ชาวประมง คนขายปลาสดตามตลาด เซ็ดคอกไก่ขาย คนเหล่านี้ต้องสร้างบาปกรรมทุกวัน ๆ จึงก่อความเคียดแค้นชิงชังให้แก่สัตว์ที่ถูกฆ่าอยู่ทุก ๆ วัน เขาก็พยายามจองล้างจองผลาญ

แต่ในขณะที่กำลังทำของผู้นั้นยังมีอยู่ เขาก็กรรมนายวอร์ก็ทำอะไรไม่ได้ แต่หากว่านายวอร์ได้ช่องทางเมื่อไร วิญญาณสัตว์ที่เคียดแค้นเหล่านั้น (นายวอร์) จะตามมาทวงและให้ร้ายได้ทันที ดังนั้น ต้องพยายามไล่ถอนกรรมของตัวด้วยการทำบุญแล้วอุทิศให้วิญญาณสัตว์ตัวเองฆ่า

ทำบ่อย ๆ สักบ่อย ๆ เอนเออสัตว์ที่เราขายนั้นทำอาหารถวายพระหรือเลี้ยงผู้อื่น อดิฐฐานว่า

“ บุญนี้ให้สัตว์ทั้งหลายที่เราได้ฆ่า หรือ ผู้คนฆ่าพระศาสดาสังฆเรา เหล่าสัตว์เหล่านี้ได้รับบุญแล้วขอใหม่แต่ความสุขความเจริญ มีชีวิตวิญญูณที่ตีขึ้นมา จงหลุดพ้นจากกรรมเวรที่ตัวเองเคยสร้างไว้แล้ว จงมีภพภูมิที่สูงขึ้นไปเรื่อย ๆ จนกระทั่งเป็นเทวาบุตร เทวคาในสวรรค์ เมื่อได้รับบุญแล้วจงอธิษฐานให้กรรมให้เราด้วย อย่าได้จองเวรซึ่งกันและกันเลย เจ้าตายเพราะเราแต่ก็มีชีวิตที่ดีขึ้นมาเพราะเรา ตักว่าเจ้าตายเองหรือตายเพราะฝีมือผู้อื่น ซึ่งมีชีวิตทุกขกรรมมาน”

การขับไล่ผีหรือคุณไสยออกจากร่างผู้ป่วย เอาของไปให้ทานแก่ผู้ทรงศีล จะพระหรือฆราวาสก็ได้ แล้วอุทิศบุญจะจนถึงผีในร่างผู้ป่วยขอให้ได้รับบุญนี้ เมื่อได้บุญแล้วโปรดออกจากร่างผู้ป่วยเสียเถิด ถ้าไม่ยอมออกก็ให้บ่อย ๆ ให้สิ่งของเล็ก ๆ น้อย ๆ ไปให้นั้นหาบาทสิบบาท ให้ทานแป 1 แก้ว โอวัลติน 1 แก้ว แล้วอุทิศไปทั้งหมด

“ ด้วยอำนาจพระพุทธรเจ้า ด้วยอำนาจพระธรรม ด้วยอำนาจพระสงฆ์ โปรดจงตอบอำนาจข้าพเจ้าคำทราวมที่มีผู้ส่งข้าผู้ป่วยให้สูญสลายไป ณ บัดนี้ “

จากนั้นให้ทานแก่ผู้ทรงศีลขณะนั้นอดิฐฐานว่า

“ ขอบุญนี้จงถึงวิญญูณชั่วร้ายที่มันส่งข้าผู้ป่วย เมื่อเจ้าได้รับบุญแล้วจงมีความสุขความเจริญ จงมีฤทธิ์อำนาจหลุดพ้นจากการบังคับกดขี่ของผู้ทรงเวทวิทยาคมที่ส่งเข้ามา จงออกจากร่างคนป่วยเสียเถิด”

ถ้าไม่หายให้ทำบ่อย ๆ เคี้ยวอาหารที่ตีขึ้นมาเอง โดยไม่ต้องไปทำพิธีอะไรอื่นหรือไม่ต้องไปจ้างหมอดูผู้วิทวิทยาคมที่ไหนมาแก่ เพราะอำนาจของพระรัตนตรัยนั้นยิ่งใหญ่เหนือทุกสิ่งทุกอย่างในสากลจักรวาล

หลักเถียงการสวดมนต์เพื่อขับไล่วิญญูณ บทสวดมนต์แต่ละบทมีอำนาจ

จับได้และเบียดเบียนพวกวิญญาณชั้นต่ำในโลกทิพย์ให้ได้รับความเดือดร้อน พระพุทธเจ้าทรงบัญญัติห้ามมิให้ภิกษุทำน้มนต์ขับไล่ผีไว้ในพระวินัยบัญญัติ ดังนั้นเมื่อผู้ใดกล่าวบทสวดมนต์เพื่อเจริญพุทธานุสติ ธรรมานุสติ และสังฆานุสติ โปรดอย่าตั้งจิตเบียดเบียนภูตผีปีศาจชั้นต่ำทั้งหลายให้ได้รับความเดือดร้อน เมื่อจะสวดให้ตั้งจิตระลึกเสียก่อนว่า

“ภูตผีปีศาจชั้นต่ำทั้งหลาย บัดนี้เราจะกล่าวบทสวดมนต์ ใกรชอบฟัง เอาจนูกุศลใจให้ตั้งใจฟังหากใกรฟังแล้วทรมานก็ให้หลีกหนีไปถือนจนกว่าเราจะสวดมนต์เสร็จแล้วจึงกลับมามีเถิด เราไม่สวดเพื่อขับไล่ใกรแต่สวดเพื่อเจริญในพุทธานุญ ธรรมคุณ สังฆคุณเท่านั้น”

การนิมนต์พระหรือหมอศีมาทำพิธีขับไล่ภูตผีในบ้านนั้นไม่ถูกต้อง โดยประการที่ปวง และสะดวกให้เด็ดขาดเพราะวิญญูณนั้นเขาอยู่อาศัยที่นั่นมาก่อนเราอย่างสงบสุข บางตนก็เป็นญาติที่เราเคารพรักมาก่อน เช่น พ่อ แม่ นุ้ยตายาย ตายแล้วมีบุญอยู่สถนอยู่เป็นภูตผีอาศัยอยู่ในบ้านนั้น

ภูตผีบางคนมีความทุกข์เดือดร้อน พยายามส่งกระแสความเดือดร้อนให้เรา รู้สึกเพื่อจะได้ทำบุญส่งให้เขา แต่คนไม่เข้าใจคิดว่าเขาเบียดเบียนหลอกหลอน จึงนิมนต์พระมาสวดขับไล่ เมื่อเราไปทำพิธีขับไล่เขายังเดือดร้อน แล้วพวกวิญญูณเหล่านั้นจะรวมหัวกันกลั่นแกล้งผู้คนในบ้านให้เดือนร้อนว่านวยากมากขึ้นมีแต่เรื่องทะเลาะขัดแย้งกันนั่นเอง

สังเกตดูบ้านไหนที่มีคนต้อวิชาอาคมสวดมนต์ไล่ผีบ่อย ๆ คนในบ้านจะหาความรักสามัคคีกันไม่ได้เลย พ่อ แม่ ลูก สามี ภรรยาทะเลาะขัดแย้งจนฆ่ากันตายก็มี

ดังนั้นเมื่อมีเหตุเดือดร้อนควรทำบุญอุทิศให้พวกเขา เมื่อพวกเขาอยู่สุขสบายก็จะเลิกปราบความเราแล้วจะกลับเป็นท้าวาชนิสิตที่คอยปกป้องรักษาเราต่อไป

หลักเบื้องการตัดสินใจขั้นต้นกับกฏสี่ในบั้น หรือการพกเครื่องรางของขลังที่
เบียดเบียนวิญญาณชั้นต่ำ

เพราะสิ่งเหล่านี้จะกระทบกระเทือนถึงวิญญาณชั้นต่ำให้ได้รับความเดือดร้อน
และเดือดแค้น อันจะส่งผลให้เขาเป็นเจ้ากรรมนายเวรจองล้างจองผลาญเราไปมีที่
สิ้นสุดโดยที่เราไม่รู้ตัว

บ้านเรือนเศษเสถสถานเป็นของที่มีอยู่ในโลกนี้ เป็นทั้งที่อยู่ของผู้มีชีวิตใน
โลกและในอีกมิติหนึ่งที่เรามองไม่เห็น ไม่ควรเห็นแก่ตัวว่าเป็นสมบัติของเราเพียง
ผู้เดียว ควรอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข พวากวิญญาณต้องอาศัยบุญกุศลถึงอยู่ได้ ถ้าได้รับ
บุญจากมนุษย์ผู้อยู่อยู่ในฝันแผ่นดินเดียวกัน เขาย่อมพึงพอใจ และจะรักภยามมนุษย์
ให้มีความสุขความจริงบุญแม้พระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์สอนไว้ในเทวาทกสิศทุกขนิยามุ โมนทนา
ว่า ยัสฺมิํ ปะเทสส กัปปะติ วาสัง ปุณฺหิชะหะติโยสฺสิวันตตสสะ โภฆชชวา สัฏฺฐญะเต
พรหมะจาทริโยหะ ตัสสละ เทวตา อาสูง ตาสัง ทักขิณะมหาทิสิตา ปุชิตา ปุชะยัณฺหิ มาหิ
ตา มาหะยัณฺหิ นังตะโต นัง อญฺกัสมป็นติ มาตา ปุตตังวะ โอรสสังเทวะตาทุภักมปิโต โป
โส สชะทา ภัทธานิ ปัสสชะติ

. แปลความว่า

ผู้ฉลาดหาดีบัณฑิตเมื่ออาศัยอยู่ ณ สถานที่แห่งใด ควรเชิดเชิญผู้ทรงศีลเข้าไป
เลี้ยงดูในสถานที่เหมาะสม แล้วอุทิศบุญให้แก่เทวดาผู้อาศัยอยู่ ณ สถานที่แห่งนั้น เทวดา
เมื่อได้รับการบูชาแล้วย่อมบูชาตอบคือทำความอนุเคราะห์ช่วยเหลือผู้อุทิศ
บุญให้แล้วนั้น เหมือนบิดามารดาผู้รักบุตรย่อมอนุเคราะห์บุตร ผู้ใดได้รับ
การช่วยเหลือจากเทวดาแล้วย่อมประสบแต่ความเจริญรุ่งเรืองเป็นนิจ.

ผลของการให้พี่แตกต่าง

การให้ทานแก่บุคคลย่อมมีผลบุญแตกต่างกัน

ให้ใน พระสงฆ์มี พระพุทธเจ้าเป็นประธาน ย่อมเกิดผลมากกว่าให้
พระพุทธเจ้าพระองค์เดียว

ให้ใน พระพุทธเจ้า ย่อมมีผลมากกว่าให้ใน พระอรหันต์

ให้ใน พระพุทธเจ้าและพระอรหันต์ผู้ออกจากนิโรธสมบัติ ย่อมมีผลมากกว่า
ให้ใน พระอรหันต์ ย่อมมีผลเหนือกว่า ให้ใน พระอนาคามี

ให้ใน พระอนาคามี ย่อมมีผลมากกว่า ให้พระสัททพาคามี

ให้ใน พระสัททพาคามี ย่อมมีผลมากกว่า ให้แก่พระโสดาบัน
ให้ใน พระโสดาบัน ย่อมมีผลมากกว่า ให้แก่ผู้ทรงฌาน

ให้ใน ผู้ทรงฌาน ย่อมเหนือกว่า ให้ใน พระผู้ประพฤตีสีลตามปกติ
ให้ใน ผู้มีศีล ย่อมมากกว่า ให้ผู้ไม่มีศีล

ให้ใน คน ย่อมมากกว่า ให้ใน สัตว์
ให้ใน สัตว์ ผู้บริสุทธิ์ ย่อมมีผลมากกว่า ให้ใน สัตว์ วัชรรวม

ให้ใน สัตว์ ที่ให้คุณ ย่อมเกิดผลมากกว่า ให้แก่สัตว์ ที่ไม่ให้คุณ และแม้แต่ให้อาหาร
แก่พวกมดปลวกก็ยิ่งเกิดบุญกุศล

ดังนั้น ชื่อว่า การให้ ย่อมเกิดบุญกุศลทั้งสิ้น แต่ต่างกันอยู่ต่างกัน เงิน 1 บาท
ถวายพระอรหันต์มีผลมากกว่าถวายคนไม่ได้ แต่ให้ในภิกษุผู้บริสุทธิ์มีผลน้อยนี้คือความแตกต่าง

ต่างของนามบุญ ถ้ารู้จักเลือกก็ให้เลือกเถิด ถ้าเลือกไม่ผิดก็ให้ถวายในสงฆ์ส่วนรวม
ก็มีอันนิสงฆ์มาก

เมื่อตั้งใจรักชาติ ศีล ย่อมเกิดบุญกุศลขึ้น ทุกคนจึงระลึกถึงศีล ตัวเองรักษา
ดีแล้วไม่ต่างพร้อย ก็สามารถอธิษฐานส่งบุญได้ว่า “ บุญที่ข้าพเจ้าได้รักษาดีมี
มอบแก่ “ คู่จตุรพิธพรบาทให้หมั่นแน

การอุทิศบุญจากภาวณา

ก่อนจะนั่งภาวนาทุกครั้ง ให้เริ่มคิดอย่างนี้

“ขออำนาจพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ จงดลบันดาลบุญที่ข้าพเจ้า
กำลังจะภาวนาวลานี้ จงสำเร็จแก่ผู้ต้องการบุญ ผู้ใดคิดอยากได้ ขอให้บุญภาวณา
ที่กำลังจะทำนี้เป็นของท่านตามปรารถนา”

หรือเราจะให้ใครก็ได้หรืออธิษฐานเอาเอง แล้วก็เริ่มภาวนาได้เลย หลังจาก
เลิกภาวนาก็ให้อุทิศบุญนี้ไปอีกครั้งหนึ่ง.

หมายเหตุ บุญภาวณานี้มีกำลังแรงมาก พวกภูตผีชั้นต่ำมารับไม่ค่อยได้จึง
ต้องเปิดใจไว้ก่อนทำ เขาจะได้รับความสามารถของตนเอง

ถ้าภาวนาเสร็จแล้วจึงให้ก็เปรียบเหมือนเราเปิดหน้าต่างทอดรับพลังแล้ว
ให้เขาเอาความมาดวง เขาจะรับไม่ได้เนื่องจากจิตของเขาไม่แข็งแรงพอ ถ้าเรา
อธิษฐานเปิดไว้ก่อนก็เหมือนกับเปิดกอน้ำออกค่อยๆ ไหลมีภาชนะน้อยก็เอามาดวง
ได้

แต่สำหรับพวกดาบญัหนักศักดิ์ใหญ่ท่านสามารถรับบุญใหญ่หลังภาวณา

เคล็ดลับขงกษัตริย์

พระอาจารย์เกษม อัจฉินฺทสโร

ใต้ เปรียบเหมือนท่านมีโองมถึงขนาดใหญ่สำหรับรองรับน้ำที่พุ่งจากท่อดับเพลิงนั้นเอง

การทำคุณงามความดีทุกครั้ง เช่น การ ได้ช่วยเหลือคน การ ได้ทำประโยชน์ส่วนรวม ย่อมก่อให้เกิดความบริสุทธิ์ นั้นแหละคือบุญ ให้รับส่งบุญถึงผู้ที่ต้องการให้บุญทันที

วิธีเบิกบุญเก่ามาใช้

บุญที่เราทำไว้มีมากมายที่สะสมอยู่ในสรวงสวรรค์ ทั้งที่ทำไว้ในอดีตชาติหรือในชาตินี้ เราสามารถเบิกบุญนั้นมาแจกจ่ายอุทิศให้แก่ผู้อยู่ในโลกวิญญูณได้ เหมือนเรามีเงินเก็บในธนาคารเราถอนเช็คพร้อมเงินสดออกมาใช้จ่ายได้

การเบิกบุญนั้น ต้องอาศัยอำนาจพระรัตนตรัย คือให้ตั้งจิตคิดอธิษฐานว่า

“ ด้วยอำนาจของพระพุทธเจ้า ด้วยอำนาจของพระธรรม ด้วยอำนาจของพระสงฆ์ จงบันดาลให้บุญของข้าพเจ้าถึงแก่.....”

จะให้ใครคิดเอาเอง การเบิกบุญแจกจ่ายนี้สามารถทำได้ทุกเวลาเมื่อระลึกขึ้นได้ ไม่ว่าจะยืน เดิน นั่ง นอน กิน ดื่ม อุจจาระ ปัสสาวะ แม้กำลังร่วมเพศก็สามารถอธิษฐานส่งบุญได้ แม้กระทั่งว่าสามารถรักษากำลังร่วมเพศกัน เกิดความสุกความพอใจในขณะนั้นก็สามารถส่งบุญคือความสุกนั้นให้แก่ญาติพิพยได้

นับถือศาสนาใดก็ส่งบุญได้

คนในศาสนาไหนก็ส่งบุญได้ ไม่ว่าพุทธ คริสต์ อิสลาม ฮินดู ซิก ล้วนมีวิธีสร้างกุศลผลบุญสะสมคุณงามความดีด้วยกันทั้งสิ้น เมื่อเกิดบุญกุศลขึ้นสามารถส่งถึงผู้อยู่ในโลกทิพย์ได้ด้วยวิธีเดียวกัน ดังเช่นกัน ก่อผลดีพร้อมแบบเดียวกัน

พุทธศาสนาต่างจากศาสนาอื่นตรงที่มีจุดศูนย์กลางของการหลุดพ้นจากทุกข์คือ นิพพาน มีแนวทางปฏิบัติเพื่อเข้าสู่จุดนั้น โดยเฉพาะ มีคำสอนเต็มไปด้วยเหตุผลและผลสามารถพิสูจน์ได้แบบวิทยาศาสตร์ ซึ่งศาสนาอื่นไม่มี ส่วนการทำคุณงามความดีนั้นถึงแม้จะมีแนวทางแตกต่างกันก็เพียงปลีกย่อยเท่านั้น ไม่เป็นที่ขัดแย้งกัน

ผลของการส่งบุญ

1. ทำให้เทวดาที่ได้รับบุญแล้วมีอิทธิฤทธิ์ชั้นสูง สามารถช่วยเหลือผู้ส่งบุญให้ได้รับความสำเร็จ เทวดาที่รักษาศาเลหะสถานบ้านช่องบางแห่งสามารถแจ้งแบบลงกายเป็นเจ้าของบ้าน เป็ด - pig ทีวี วิทยุ และ ไฟฟ้าในบ้าน ได้เองทำให้พวกปลั๊กช็อก โน๊ยไม่กล้าเข้าไปปลั๊ก โน๊ยเพราะเข้าใจว่าเจ้าของบ้านอยู่ในบ้าน ทั้งที่ความจริงไม่มีคนอยู่ในบ้านเลย

เทวดาสามารถป้องกันไม่ให้เกิดไฟไหม้บ้าน ป้องกันภัยอันตรายจากพายุ ต้นไม้หัก โคนล้มทับบ้าน บ้านไหนถูกไฟไหม้แสดงว่าเทวดาไม่รักษายเพราะเจ้าของบ้านมีบาปกรรมและไม่เคยส่งบุญให้เทวดาและเจ้ากรรมนายเวร ที่บ้านเข้าพบผู้เรียบเรียงก็มีเหตุแปลกเกิดขึ้นบ่อยๆ พัดลมปิดเอง ไฟฟ้าปิดเอง ถ้าทำอะไรไม่เหมาะสมมีสิ่งศักดิ์เตือนเกิดขึ้น

2. ทำให้เจ้ากรรมนายเวรหยุดการจองแวงแล้วกลับมาเป็นทวดตาที่ปกป้องรักษาตัวเรา
3. ทำให้เป็นที่รักของทวดตาและมนุษย์-สัตว์ทั้งหลาย ไปทางไหนมีสัตว์แก่ผู้พบเห็น
4. สามารถห้ามฟ้าฝนได้ สามารถขอฝนให้ตกได้

ตัวข้าพเจ้าชอบเข้าป่าหาสมุนไพรช่วงหน้าฝนตกชุกที่สุดในช่วงที่ผ่านมามีพ่อข้าพเจ้าจะออกจากบ้านและขับมอเตอร์ไซค์ไปตามถนน ก็จะอธิษฐานบิณฑุญให้แก่ญาติพี่สวองทั้งหลายที่สถิตตามรยทางที่เดินทางผ่าน ให้พญาครุกผู้ปกป้องแผ่นฟ้าให้แก่พญานาคผู้ปกป้องผืนน้ำ ช่วงที่ข้าพเจ้าเดินทางอย่าได้ประสาอุบัติเหตุและอย่าให้ฝนตกในระหว่างทาง

เมื่ออยู่ในป่ากำลังขุดหัวยากืออธิษฐานว่า ตัวขออำนาจของพระพุทธรเจ้าพระธรรม พระสงฆ์ ข้าพเจ้าขอบิณฑุญของข้าพเจ้าจากสวรรค์ ให้แก่ญาติพี่สวอง ทวดตายักษ์ครุฑ ที่อาศัยอยู่ในบริเวณป่าแห่งนี้ ขออันตรายใดๆอย่าได้มีแก่ข้าพเจ้า พญานาคจงหยุดฝนในบริเวณนี้ พญาครุกจงพัดเอาฝนที่ตกแล้ว ไปลงที่อื่น อย่าให้ข้าพเจ้าซึ่งกำลังทำงานต้องเปียกฝน

ปรากฏว่าการเดินทางวันนั้น **ไม่มีฝน** แต่ที่ถนนเปียกแสดงว่าฝนตกก่อนหน้า **ฉันแล้ว**

เมื่ออยู่ในป่า ไม่มีฝน พอออกมาถนนพบว่าถนนเปียก น้ำจึงนองเต็มถนน เหตุการณ์เช่นนี้เกิดขึ้นหลายครั้ง ข้าพเจ้าได้ฟังจากการเล่าของพระคุณเจ้าจึงนำมาปฏิบัติ ท่านเล่าว่าช่วงเกิดพายุใหญ่ต้นไม้หักระเนนระนาด เกิดลูกเห็บตกลงมาหนา เป็นสิบในรอบนอกวัด แต่ที่วัดไม่มีฝน ไม่มีลม ไม่มีลูกเห็บ หลังจากนั้นพญาครุกทวดใหญ่ได้มาหาท่าน เรียนว่าเขาได้รีบปกป้องปิดบังวัดไว้จึงไม่มีฝนหรือพายุตกในวัด

5. การเดินทางจะไม่มีอุปสรรคตามท้องถิ่น เมื่อจะมีอุปสรรคเกิดขึ้นข้างหน้า จะมีเหตุให้รถติดขัดเสียหายนึงต่อไม่ได้อีก เมื่อเหตุผ่านไปแล้วรถจะติดเอง เมื่อเดินทางไปถึงจุดที่เกิดอุบัติเหตุมันก็จะพบเหตุการณ์อันน่าหวาดเสียวที่เกิดขึ้นก่อน มีผู้คนล้มตายก็มี หากรถของเราไม่ติดขัดเสียก่อนเราก็อาจจะเป็นหนึ่งในผู้บาดเจ็บหรือเสียชีวิตนั้นก็ได้

6. ธุรกิจการค้า หน้าที่การงาน จะเจริญรุ่งเรือง จะพบช่องทางทำมาหากินที่แจ้งชัด ถ้าตักงานดีจะได้งานทำ ถ้าเจ้านายเกลียดก็จะได้รักชอบขึ้น ร้านอาหารร้านขายของจะมีแขกเข้าร้านมากกว่าเดิม

และอย่าลืม ถ้ามีคนมาอุดหนุนให้หรือมีฐานะบุญให้แก่พวกเรารักภษาถูกคำที่มากอุดหนุนทันที ต่อมาพวกเราก็จะคลั่งใจให้ถูกคำกลับมาหาเราอีก

7. นอนหลับสบายไม่สะดุ้งหวาดด้วยภัยอันตรายรอบทิศทาง แม่น้ำก็ฝนดี

8. ร่างกายแข็งแรง สุขภาพสมบูรณ์ ไม่มีโรคภัยไข้เจ็บมารบกวน

9. ครอบครัวจะอยู่กันอย่างมีความสุข มีความเข้าใจกัน

10. เพื่อนบ้านก็รักใคร่ปรองดองกัน ไม่เบียดเบียนต่อเสียดกัน ในความเกรงอกเกรงใจซึ่งกันและกัน

พระอาจารย์เล่าว่า วิชชาอายุบุญนี้ใช้กันมากมาตั้งแต่สมัยพุทธกาล แต่เพิ่งสถาปนาบุญไปเมื่อ 500-600 ปีมานี้เอง ถ้าคนคำว่าในพระไตรปิฎกก็พบมากแห่งที่เกี่ยวของกับการทำบุญและเทวดาผู้รับบุญ

พระอาจารย์ค้นพบวิชชานี้โดยบังเอิญและด้วยความพยายาม ซึ่งมีเล่าอยู่ในแผ่นซีดีวีซีดี MP3 ที่ท่านได้แสดงไว้ การแสดงธรรมแต่ละครั้ง แก่บุคคลแต่ละคนะมากมาย มีเรื่องราวที่น่าสนใจมาก บางตอนก็เล่าเรื่องประสบการณ์ ในนรกบ้าง ในสวรรค์บ้าง ถ้ามีนักปฏิบัติไปถามก็จะสอนเกี่ยวกับการปฏิบัติทางจิตส่วนๆ ถ้านักปฏิบัติภาวนาได้ฟังแล้วก็จะเกิดจิตศรัทธาแน่นแฟ้นในการปฏิบัติทางจิตอื่นๆ ขึ้น

ไป
บางครั้งท่านก็เล่าเรื่องอดีตชาติของท่านในหลายๆชาติให้ผู้ศิษย์ฟัง เพื่อให้
เกิดความสะทกสะทอนในวิญญูะสงสารที่ข้าพเจ้าเล่ามานั้นเป็นเพียงเบื้องต้น ย่อๆ
เท่านั้นรายละเอียดยังมีอีกมาก

คนจะเลิกทำบาปมาแสวงบุญก็เพราะได้ฟังธรรม

คนจะสนใจให้ทาน รักษาศีลบำเพ็ญภาวนา ก็เพราะได้ฟังธรรม

คนจะหลุดพ้นจากทุกข์ได้ก็เพราะได้ฟังธรรม

พระพุทธรูปจึงตรัสว่า

ธรรมทาน คือการให้ธรรม เหนือกว่าการให้สิ่งอื่นทุกอย่างหมด

แม้ถวายทานในพระสงฆ์พระพุทธรูปเจ้าเป็นประธานก็ยังไม่เหนือกว่าธรรมทาน

รูปแบบพลิกฝ่ามือด้วยบุญ

สมัยเมื่อข้าพเจ้าเป็นสามเณรเรียนภาษาบาลี ได้แปลหนังสือธรรมบท ซึ่งท่าน
รวบรวมเรื่องราวที่พระพุทธเจ้าตรัสสอนธรรมแก่ผู้คนในที่ต่าง ๆ แล้วรวบรวม
เป็นหมวดหมู่มีเรื่องราวที่น่าสนใจมากมาย แต่สิ่งที่พวกเรามากกึ่งชาติคือเรื่อง
อิทธิปาฏิหาริย์ต่าง ๆ ที่ปรากฏในเรื่องว่านั่นจะเป็นไปได้อย่างไร พวกเราคิดว่าเป็นเรื่อง
เรื่องที่พระอรธรตถาจารย์ยุคหลังจินตนาการแต่งเรื่องขึ้นเสียมากกว่าเพื่อสร้างความ
ความเลื่อมใสหรือสร้างให้พระพุทธเจ้าและพระอริยเจ้าเป็นบุคลิกที่เหนือมนุษย์

ยังมีข้อๆไปเรียนที่อินเดีย ยิ่งแน่ใจว่าภาพพหุวิชาผู้มีเท้าแดงตั้งทำ
นักพิราบ ก็คือสาวอินเดียผู้ชอบเอาสีแดงทาขอบเท้า แต่สาวอินเดียยุคนี้ที่เอาสีแดง

ทาทำคือสาวอินเดียคำเหมื่อนพวกจอมเงมร ไม่เห็นว่าจะสาวงามหมื่นเทพธิดาในเรื่องธรรมบทที่พระพุทธเจ้าพาเจ้าชายนันทะไปชมสาวสวรรค์

เจ้าชายนันทะตะลึงกับความงามของเทพธิดาสวรรค์จนลืมเจ้าสาวที่ตัวเองเพิ่งแต่งงานด้วย แต่ยังไม่ทันได้เอกริมชมชื่นก็ถูกพระพุทธเจ้าใช้อุบายพาหนีไปบวช

พระพุทธเจ้าถามว่า “นันทะ นางฟ้างามมัย”

เจ้าชายตอบว่า “งามนัก งามอสิหสิพระพุทธเจ้าข้า”

“งามกว่าเจ้าสาวของฆอหรือเปล่า”

เจ้าชายตอบว่า “โอ..เจ้าสาวของหม่อมฉันถ้าเอามาเปรียบกับนางฟ้าก็กลายเป็นนางถึงตัวหนึ่งทีเดียว”

พระพุทธเจ้าตรัสถามอีกว่า “ฆออยากใ้คนางฟ้าเป็นภรรยาหมัย”

“อยากใ้จริง ๆ ฆมนจะใ้ดีหรือขอรับ”

“ใ้ดีสิ ฆมนใ้ญูญานะว่าจะขอนางฟ้าเป็นเจ้าสาวใ้หรือใ้ดี แต่ฆอต้องใ้ญูญาน่าจะต้องปฏิบัติตามที่ฆมนแนะนำก่อน แล้วจะใ้คนางฟ้าไปครอง ฆอต้องบวชแล้วท่องมนต์ที่ฆมนสอนต้องตั้งใจอย่างขียวคเมื่อบรรลุถึงมนต์แล้วจะใ้คนางฟ้าแนะนำอน”

พระนันทะปฏิบัติตามคำสอนของพระพุทธเจ้าจนบรรลุเป็นพระอรหันต์ไม่ต้องกรการสาวสวยที่ไหนอีก

เรื่องที่ไม่น่าเชื่อใ้ที่สุดสำหรับมนุษย์ยุคปัจจุบันคือเรื่องของ ฆฎิลเศรษฐี โทติกะเศรษฐี เมณฑกะเศรษฐี อมาเถปะณิกะเศรษฐี และเรื่องของ เจ้าชายอนุรุทธะ เรื่องของ ฆฎิลเศรษฐี เคยมีคนเขียนเล่าไว้แล้ว แต่ก็อยากเล่าเรื่องย่อใ้ท่านกันอีก

เด็กน้อยผู้สร้างบุญกุศลใ้มากมายในอดีตชาติ เมื่อมาเป็นลูกเลี้ยงของพ่อค้าผู้มลินค้าค้าสะดืออกมา 12 ปี เมื่อใ้เด็กน้อยเฝ้าบ้านคนเดียว เทวดาผู้คอย

เคล็ดลับชีวิตวัยกลางคน

พระอาจารย์เกษม อัจฉินนทีโต

สร้างบุญร่วมกันมาต่างพากันคลลจิตคลลใจจนทั้งบ้านทั้งเมืองมาซื้อสินค้าที่บ้านเศรษฐกิจนวมงคลภายในครึ่งวัน

ป้ายคดียศเศรษฐกิจล้มถึงบ้านเกือบเป็นลม นึกว่าโจรปล้นบ้านเพราะสินค้าที่เป็นของพระเนรมิตลือแต่ความว่างเปล่า แต่เดี๋ยวน้อยอายุ 7-8 ขวบ ยืมเงินให้บอกว่าคุณพ่ออย่าตกใจไปเลยครับ มันกลายเป็นไอ้ฉันไปแล้ว

ท่านเศรษฐกิจระคนแปลกใจ แต่ก็รักลูกเลี้ยงคนนั้นขึ้นมาจับใจ เมื่อโตพอมีครอบครัวจึงจัดงานแต่งงานเป็นเจ้าสาวให้ลูกสาวของตน ปลุกบ้านให้อยู่อีกหลังหนึ่ง

เมื่อมัธยม พอแยกตัวออกไปอยู่ในบ้านหลังใหม่ เพียงแค่เหยียบเท้าเข้าไปเท่านั้นจอมปลวกทองคำก็ลุดซมที่หลังบ้านด้วยอำนาจของเทพยดาผู้มั่งคั่งใหญ่ (บุญฤทธิ์)

นี่เป็นเรื่องเหลือเชื่อ ulyakเชื่อ แต่เดี๋ยวนี้ผู้ขอรับว่าเป็นเรื่องจริง

โชคิณะเศรษฐกิจ เกิดเป็นลูกเศรษฐกิจ พอคลอออกมาเท่านั้น อารุชยัทธภณห์และสิ่งที่เป็นโลหะทั้งปวงเกิดแสงสว่างจ้าขึ้นทั่วพระนคร เมื่อดังวยทมิครอบรัว ท่านเศรษฐกิจผู้เป็นคนดีต้นไม่ปรับพื้นที่ปลูกบ้าน

พอพื้นที่พร้อมแล้วท้าวสักกะและเทพยดาทั้งหลายก็พากันมานมธิตปราสาทแก้ววิมานทองให้เกิดขึ้นทันทีทันใด เทพยดาอีกฝ่ายหนึ่งก็ไปนำดาวงามจากอุตรกुरुทวีปเหาะมาทางอากาศเอามาเป็นเจ้าสาว เจ้าสาวมาจากโลกที่มีวิวัฒนาการเหนือกว่าโลกมนุษย์หลายเท่า จึงได้นำแผ่นหินวิเศษติดมือมาด้วย เมื่อเอาหม้อใส่ นำตั้งบนแผ่นหินนั้นมันจะเดือดพล่าน หุงข้าว ทำอาหาร ไม่มีนาทิมั่นก็สุกเองบนแผ่นหินวิเศษนี้เหมือนเตาไฟฟ้าของพวกเขาทุกวันนี้

สมบัติทิพย์ของโชคิณะเศรษฐกิจเป็นสิ่งลือไปทั่วชมพูทวีป ใคร ๆ ก็พากันมาอุปปราสาทแก้ววิมานทองของเศรษฐกิจ จนกระทั่งพระเจ้าพิมพิสารและเจ้าชาย

อชาติศรัทธาก็ไม่สามารถทนฟังคำรำลือได้ ศรัทธาเสด็จไปชมบารมีของศรัทธาหนุ่มน้อย เช่นกัน

แต่เจ้าชายอชาติศรัทธาออกไปสุดบัดนี้ จึงยกทัพจะไปปล้นเอาทรัพย์ของศรัทธา ไปถึงกำแพงแก้วของศรัทธาต่างก็สะดุ้งตกใจกับภาพกองทัพของตัวเองที่ปรากฏสะท้อนในกำแพงแก้ว นึกว่าศรัทธาตั้งกองทัพเพื่อจะต่อสู้ด้วย จึงเลิกทัพกลับไปทุกครั้ง แล้วกลับไปฟ้องพระเจ้าพิมพิสารว่า โชชติกะศรัทธาสะสมกองกำลังเพื่อปฏิวัติรัฐประหารยึดอำนาจจากพระเจ้าแผ่นดิน

ศรัทธาก็รำคาญใจ อธิบายอย่างใดคนใดคนใดก็ไม่เข้าใจ จึงหนีไปบวชเมื่อท่านบรรลุนั้นพระอรหันต์หลุดพ้นจากกรรมแต่โลภภีสะสมบัตินั้นบรรดาปราสาทแก้ววิมานทอง และกำแพงแก้วอันตระหงายไป เมียสาวจากอุตรกुरुทวีปเล่า เหล่าเทพยดาก็พากลับไปสู่โลกของเขาคันเดิม

อ่านแล้วไม่อยากรู้ แต่เดี๋ยวนี้เชื่อว่าจริง

ท่านอนาถปิณฑิกะศรัทธา อยู่เมืองพาราณสี เมื่อฟังธรรมของพระพุทธเจ้าก็บรรลุเป็นพระโสดาบัน เป็นผู้พิศารพพระพุทธเจ้าอย่างสูงสุด ชุ่มมหาทรัพย์สมบัติทำบุญในพระพุทธศาสนา

เชื่อมัศจรรย์ วัชเชตวันมหาวิหารมีที่มาน่าระทึก

ท่านอนาถะอยากได้ที่ดินผืนใหญ่ๆ สักผืนหนึ่งเพื่อสร้างวัดให้พระพุทธเจ้าและพระสาวกอาศัยบำเพ็ญภาวนา ไปพบที่แห่งหนึ่งกว้างขวางมาก เมื่อสอบถามดูก็รู้ว่า เป็นของเจ้าชุต ชี้อยู่ในราชสกุล จึงขอซื้อ เจ้าชุตเป็นคนมีฐานะสูง ไม่อยากขาย จึงบอกศรัทธาว่า ถ้าท่านสามารถเอาเงินไปปรยจนทั่วแผ่นดินของเรา เราก็จะขายให้

ແຮມ... ທ່ານສຣຍສູກໃຈດຶງນະ ຈັບມືໂອດທັນທີ

เจ้าชุตสงสัย ทำไมท่านต้องการที่ของเรานัก จะเอาไปทำอะไรท่านศรัทธาบอกเรา เราจะสร้างสำนักให้พระพุทธเจ้าและพระภิกษุสงฆ์ได้อยู่อาศัยเพื่อบำเพ็ญ

ภาวณา

เจ้าชตได้ยื่นคางนั้หมูผู้สงเลย โธ...เราไม่ขายให้ท่านหมดนะ ขอทีไว้สักสิบวา
ในด้านหน้าของทีทั้งหมดให้เรา เราขอมีส่วนในบุญนี้ ท่านเศรษฐีก็ตกลง

เมื่อท่านเศรษฐีสร้างกุฎิวิหารศาลาเสร็จหมดแล้ว เจ้าชตก็เชิญชื้อ ไปปักไว้

“ชตวันมหาวิหาร” ท่านเศรษฐีไปพบเข้ก็ไม่ว่าไร “มึงอยากรู้ชื่อมึงก็เอาชื้อไป
แต่กูจะเอาบุญ”

ท่านเศรษฐีทุมเข้กำลังกาย กำลังใจ และกำลังทรัพย์ เพื่อบำรุงพระพุทธเจ้า
และพระสาวกทั้งหลาย เวลาผ่านไปไม่นานท่านก็กลายเป็นคนยากจน เวลาพระ
พุทธเจ้าและพระสาวกมาบิณฑบาตท่านก็ถวายแต่อาหารราคาถูก ๆ แต่ท่านก็กราบ
บังคมชูลให้ทรงทราบว่าได้ช่วยนั้เศรษฐีกิจการของท่านตกต่ำมากก็ขอถวายทำที่พอทำได้
พระพุทธเจ้าทรงรัศตอบว่า

“ของจะประณิตหรือละเอียดยไม่มีเรื่องสำคัญ ถ้าใจของผู้ให้มีความละเอียดย
คุณค่าที่เกิดขึ้นมันก็มีมหาศาล”

ที่บ้านท่านเศรษฐีมีเคหะเทวดาอาศัยอยู่ที่ชุมชนประตู่บ้านเวลาพระพุทเจ้า
และพระสาวกไปบ้านหลังนั้นก็ได้ศื่อครื่อน ต้องลงจากชุมชนประตู่ ไปอยู่ที่อื่นรู้สึกรำคาญ
ใจ แต่ก็ไม่กล้าจะทำอะไร พอท่านเศรษฐีตกต่ำก็เห็นช่องทาง จึงแสดงถฐ์ปรากฏ
กายขึ้นบอกว่า

“ท่านเศรษฐี เรามีอะไรจะพูดกับท่านหน่อย ท่านจะฟังหรือไม่”

ท่านเศรษฐีก็สงสัยจะว่ามันเป็นคนเ้ช้ในบ้านก็ไม่เลยเห็นหน้ามันสักที จึง
ถามว่า “เ้งเป็นใคร มาจากไหน”

เขาคากว่า “ข้าเป็นผีประจำบ้านของท่าน อาศัยอยู่ที่ชุมชนประตู่บ้านท่านมา
แต่ปู่ทวดอย่าหวาด แล้วมาวันนี้ต้องการเตือนสติท่าน”

“หรือ...เ้งมีอะไรหรือ”

“ข้าอยากมาเตือนท่าน แต่ก่อนท่านมีฐานะสูงส่ง มีทรัพย์สินมหาศาลตั้งแต่มารู้จักพระโคตมะ ท่านก็ใช้จ่ายทรัพย์สินเงินทองบำรุงบำเรอพระโคตมะและสาวกจนบัดนี้สิ้นเนื้อประดาตัวแทบไม่มีอะไรจะกิน ท่านก็ยังไม่รู้สึก ถ้าท่านหวั่นความเจริญ อยากเป็นคนร่ำรวยเหมือนเดิมก็เลิกคบหากับพระโคตมะเถิด”

อนาถบิณฑิกเศรษฐีได้ยินดังนั้นก็โกรธจนลมออกหู

“ไอ้ทวดหาหน้าโรง เป็นทวดมาซึ่งกับทวดหาโรง ไม่รู้จักที่สูงที่ต่ำ ไม่รู้จักรู้ชั่วรู้ดี ทวดหาหน้าโรงอย่างนี้หรือจะมาเตือนสติกู”

ว่าพลตางยกมือชี้หน้า

“ไปลอยมึง ไปลอย ออกจากบ้านกูเดี๋ยวนี้ อย่าได้มาอาศัยบ้านของกูอีกต่อไปเลย”

ด้วยอำนาจจิตของอริยบุคคล ทวดหาไม่สามารถอาศัยอยู่บ้านเศรษฐีอีกต่อไป เพราะสถานที่แห่งนั้นมีนักรบร้อนคุณอาศัยอยู่ในนรก จึงพากันมือออกจากบ้านหลังจากนั้น แต่จะไปอยู่ที่ไหนก็ได้ โลกทิพย์นั้นก็เหมือนโลกมนุษย์ ทุกหนทุกแห่งล้วนมีเจ้าของสถิตอยู่

เจ้าทวดหาหน้าโรงมีความเคียดแค้นแสนสาหัส กลายเป็นผีไม่มีศาล จึงไปหาเทพยดาผู้เป็นใหญ่ในภพภูมิของตน เขาก็แนะนำให้ไปหาเทพที่สูงชั้นเรื่อย ๆ จากทางตุลิตโลกบาลก็ไปหาพระอินทร์หรือท้าวสักกะ ท่านจึงชักถามความเป็นมา เมื่อทราบแน่ชัดท่านก็ตัดเอาอาก

“ไอ้โรงเอ๋ย เอ็งมันหมิ่นมิ่นเทพที่ไม่รู้สกลาง อยู่กับพระอริยเจ้าแต่ไม่รู้คุณของพระอริยะ ใต้กลีบพระพุทธรูปและพระอรหันต์ทั้งหลายเองก็ไม่รู้คุณของท่าน แล้วแบบนี้ใครจะช่วยเอ็งได้ แม่ตัวข้าก็ไม่สามารถไปขอร้องท่านอนาคะได้ว่า ท่านเศรษฐีดูสิดูเธอ ไอ้ทวดหาโรงนี่ไปอยู่บ้านท่านทีเถอะ

เอ็งรับบัพเพราะอะไร เพราะบุญบารมีของท่านเศรษฐีมันเหนือข้า แต่มันมีผู้ทาง

นะ เอ็งจะทำมียลละถ้าข้าจะแนะนำ”

เทพธาดาไม่มีทางเลือก จึงรีบข้อเสนอของท้าวสักกะเทวราช ท่านแนะนำว่า “เอ็งรูมั๊ย ทรัพย์เก่าแก่ของตระกูลเศรษฐีถูกฝังไว้ริมฝั่งแม่น้ำ ค่อมานาน้ำท่วมหลากเพราะตลิ่งจนพัง ทรัพย์เหล่านั้นก็จมลงในน้ำจมนอนโคลนอยู่ เอ็งต้องหาทางเอากลับมาให้เศรษฐีทั้งหมด ทรัพย์อีกส่วนหนึ่งที่พวกลูกหนีภัยไปแล้วไม่ใช้คืนท่านเศรษฐีก็ไม่เคยทาง เอ็งต้องหาทางเอาคืนมาให้ท่าน ถ้าเอ็งรวบรวมทรัพย์คืนมาได้หมดก็ให้ไปขอโทษเศรษฐีเถิดเอ็งก็จะได้อยู่ที่บ้านหลังนั้นตลอดไป”

เทพดาองค์นั้นได้รับอุบายจากท้าวสักกะก็ไปเที่ยวฉวยฉกฉวยใจผู้คนให้เกิดการค้นพบขุมทรัพย์ดังกล่าว แล้วไปปลุกใจลูกหนีให้เอาเงินทองมาใส่คืน ท่านเศรษฐีใช้เวลาไม่กี่วันหรือหกสัปดาห์งานเรียบร้อย ท่านเศรษฐีก็กลับเป็นเศรษฐีผู้มั่งคั่งตามเดิมจึงไปขอขมาลาโทษเศรษฐี จึงได้กลับไปอยู่บ้านหลังนั้นตามเดิม

เรื่องจริงมีขานล่ำลือติดต่อกันมาปรุคปรุค เมื่อก่อนไม่เช่นนั้นท่านสนุก ๆ ไปนั่งทะเลาะแต่เดี๋ยวนี้เชือดหินเลย

เจ้าชายอนุรุทธะ เป็นพระโอรสของเจ้าสุกโกทรณะ ซึ่งครองเมืองกบิลพัสดุ์สืบต่อจากพระเจ้าสุทโธทนะ ตั้งแต่เกิดมาไม่เคยได้ยินคำว่า ไม่มีเพราะพระมารดาเลี้ยงดูยุ่งกะเทวดา ต้องการอะไรพระมารดาหาให้หมดถ้าสิ่งนั้นมิอยู่ในโลกนี้

มีอยู่วันหนึ่ง เจ้าชายยังพระเยาว์มาก ๆ ไปเล่นโยนสะกกับพวกเพื่อนเด็ก ๆ ด้วยก้นและพนักกันด้วยนมที่ร่อยที่สุด เพื่อโชว์ฝีมือของตัวเองว่าใครทำขนมได้ร่อยที่สุด เจ้าชายอนุรุทธะฝีมือไม่ถึง เพราะเทวดาเขาไม่นิยมการพนันจึงไม่ช่วย (เทวดาองค์ไหนช่วยมนุษย์เล่นการพนันจะถูกเทวดาทัณฑ์ ถูกติดคุกในเมืองเทวดาหรือถูกทำโทษด้วยวิธีใดวิธีหนึ่ง)

เจ้าชายแพ้ทุกทีเสียขนบไปเพื่อจนหมด พอหมดก็ให้คนใช้ไปเอามา ๆ ๆ จนสุดท้ายหมดจริง ๆ ครั้น พระมารดาพานึกหาวิธีจะบอกลูกออกอย่างไรดีว่าจนหมด

แล้ว จนผมไม่มีแล้วเพราะเพิ่งนึกขึ้นได้ว่าลูกไม่เคยได้ยินคำว่าไม่มี ผมก็ไม่มีแล้วจริงๆ จึงเอาตาของกำแพงไปหนึ่งครอบด้วยตาของอีกใบหนึ่ง บอกคนในว่า

“เมื่อถึงเอาตานี้ให้เจ้าชายให้บอกเจ้าชาย นะว่าจนผมไม่มี ให้เขาเปิดตนเองผมเองอย่าเปิดศอกขาด”

พระมหาราชำญาบออย่างนี้เพื่อสอนลูกให้รู้จักคำว่า “ไม่มี” เสียบ้าง

เมื่อตาเปล่าถึงมือเจ้าชายท่านก็ถามก่อนนะว่า “ไอ้คำ คราวนี้เอ็งเอาจนอะไรมา”

ไอ้ตาบอกว่า “จนผมไม่มีพระเจ้าข้า”

เจ้าชายตรัสว่า “เฮ...จนผมนี้ซึกไม่เคยได้ยินวะ สงสัยเอ็งร่อยมากเลย เฮ้! พวกเรา มาชิมขนม ไม่มีกันหน่อว่ารสชาติมันเป็นอย่างไร ผู้แม่เขายังเสีกรสเสลลัชวานชิมอยู่เปล่า”

รัฐมนตรีบ เทวดาทิ้งหลายเหล่าพระเจ้าพระนครร้อนกันไปหมด ต่างพากันคิดว่า “สู้เจ้าชายเปิดตาเปิดเปล่าหัวพวกเราจะแตกเป็นเจ็ดเสี่ยงเพราะบุญญาธิการของเจ้าชาย พวกเราต้องทำตาเปล่าให้เต็มด้วยขนมทิพย์”

คิดพร้อมกันทำพร้อมกัน เทพยคาทั้งหลายพากันนมรมิตขนมทิพย์จนเต็มถาดในทันทีทันใด พอเจ้าชายเปิดตาตาท่านนั้น กลิ่นขนมอันหอมหวานชวนชิมก็ฟุ้งไปทั่วพระนคร ทุกคนตกตะลึงพริ้งพริ้วลิด กระตะโคงเข้าหาตาคนจนแม่ยกินว่านว่าน

ไอ้ ทำไปมอร้อยอย่างนี้ ทุกคนแสนจะศรัทธาใจ ได้กินขนมอร่อย แต่เจ้าชายเอาบุตรพระได้กินขนมแล้วก็เสียใจร้องไห้ไปหาแม่ ตรัสถามว่า

“คุณแม่ครับตลอดเวลาที่ผ่านาแม่ไม่รักผมเลย”

“ฮ่าว...ทำไมล่ะลูก แม่ก็รักลูกสุดหัวใจศรัทธาหัวใจ ลูกคือดวงใจของแม่ ถูกเสียใจเรื่องอะไรล่ะ”

“เมื่อบอกว่ารักลูกแม่ทำขนมอร่อยที่สุดได้” ทำให้แม่ไม่เคยทำให้ลูกกิน เพิ่มมาทำให้กินวันนี้”

“โอ้..ลูก...นี่มันเรื่องอะไรกันนี่.....เสี.....ไปคำ เอ็งมานี่สิ เรื่องราวมันยังไปกัน ไปไหนเล่าให้ฉันฟังสิ”

ไปดื่กการบก็มประนมกรดาบั้งคน

“ทูลเกล้าทูลกระหม่อมพระเจ้าข้า เมื่อเช้าขายเปิดตลาดเท่านั้นก็ลิ้มขนมกึ่งๆ ไปทั่วทุกคนได้กินขนมอย่างอร่อยครอ่อย กระหม่อมก็ไม่เคยพบเคยเห็นว่าจะมีขนมอะไรในโลกนี้ที่กลิ่นหอมชดสลิ่ช้วนชื่นขนาดนี้”

พระมารดาได้ฟังเท่านั้นก็เข้าใจ “โอ้...ลูกของเรามีบุญญานุการที่สร้างมามากมาย แม้คำว่าไม่ม่กข่างกลายเป็นขนมอันแสนโอชะ จนม่ม่กคิดจึ้นจากเหตุอุทธีเป็นแม่แท้”

พระนางกตใจ ตั้งใจพุ่มพืกรักษาถูกน้อยองค์น้อยงสุดหัวจิตหัวใจ

ต่อมาเมื่อเจ้าชายออกผนวชตามสมเด็จพระบรมศาสดากี่สำเร็จเป็นพระอรหันต์ ท่านไม่เคยอดอยากเลย แม้เค็นคองอยู่กลางป่าก็มีเทวดาถวายอาหารทิพย์ให้ท่านเสวยและท่านเป็นเลิศด้านมีทิพยจักขุ

มีเรื่องของพระอริยเจ้าอีกหลายท่านที่ได้รับการช่วยเหลือจากเทพยดาในป่าใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นเรื่องพระสิวลี พระมหาภิณธาส์ พระเรวัตติ ซึ่งอาศัยในป่าลึกเต็มไปด้วยป่าหนาม เมื่อพระพุทธเจ้าและพระอริยสาวกจำนวนร้อยไปเยี่ยม เทพยดาพากันเนรมิตกุฎิวาราศาลให้เป็นที่พัก ราวกับสถานที่แห่งนั้นเป็นวิถุวารามที่มีผู้คนอาศัยอยู่เป็นเวลานาน พอพระพุทธเจ้าเสด็จจากที่นั่น พระปฤชชนองค์หนึ่งถึงบิรชารจึงกลับไป จึงพบว่าที่นั่นเป็นป่าดงรกชัฏ กว่าจะฝ่าดงหนามเข้าไปก็ลำบากยากเข็ญทางพบบิรชารของตนแฉวนอยู่บนกิ่งไม้ हाได้วางอยู่ในกุฏิอันสวยงามไม่

เรื่องราวในพระธรรมบทเหล่านี้ผ่านหูผ่านตาพวกเราเหมือนนิทานอีสป พวก

เราไม่เชื่อแต่โดยฉันเสมอ ไม่มีอะไรน่าสงสัยอีกแล้ว ผู้ที่เปิดตาให้ผมเชื่อคือ พระอาจารย์เกษม อาจิณฺณสิโร หรือที่ชาวบ้านเขาเรียกชื่อท่านด้วยความเคารพว่า “หลวงปู่เกษม พระผู้เป็นยิ่งกว่าความอัศจรรย์”

พระอาจารย์เกษม เป็นพระที่มีบุคลิกพิศพาพิพย์ มีญาณรู้เห็นที่รวดเร็วมาก แต่ท่านมักพูดว่า ฉันมีเหตุว่าภาพหลอนที่มักกลัวใครๆ ฉันเห็นสิ่งเล็กๆ น้อย ๆ ที่คนอื่นไม่เห็น แต่เห็นว่าภาพหลอนของมันไม่ต้องไปโรงพยาบาลโรคจิต

ท่านมองเห็นการเปลี่ยนแปลงของวัตถุที่ปราศจากปรตในโลกลับ เมื่อได้รับบุญแล้วเขาเกิดการเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีขึ้น จากภาพของปรตหรือปราศจากที่น่าจะแยง เมื่อได้รับบุญที่เรามาและอธิษฐานส่งให้ เขาจะเปลี่ยนภาพภูมิทัศน์รอบๆ จนกลายเป็นเทพบุตรหรือเทพธิดาผู้มีความสง่างาม มีอำนาจเทพที่สามารช่วยเหลือเราผู้ส่งบุญให้เขาจนได้รับความสุขสำเร็จจากสมบัติพิพย์ เมื่อเขาได้รับความสุข เขาไม่ทอดทิ้งเรา เขาจะติดตามดูแลช่วยเหลือเรา

ถ้าเราอยากช่วยเขาช่วยให้เรารวยได้ช่วยอำนาจฤทธิ์ของเขา เมื่อเราค้าขาย เขาสามารถเรียกลูกค้ามาให้เราได้

ดังนั้นคำสอนของท่านจึงวนเวียนอยู่กับการทำบุญสร้างกุศลแล้วอุทิศบุญให้เทวดาที่รักยกตัวเอง เทวดาที่รักยกยออยู่อาศัยของเรา เทวดาที่รักยกกิจการค้าของเรา อุทิศให้ญาติพี่น้องหลายของเราผู้ตกทุกข์ได้ยากอยู่ในโลกลับ อุทิศให้เทวดาทั้งหลายในหมู่บ้านตำบลที่อาศัยอยู่

เมื่อเทวดาได้รับบุญของเรามีชีวิตจิตใจสุขสบายเขาก็รักเราช่วยเหลือเรา ทำให้เราประสบความสำเร็จตามที่เราต้องการ

ยกเว้นหวยและการพนันทั้งหลายเทวดาไม่ช่วยสนับสนุน ช่วยใครที่ไปเรเววตาถูกจับไปติดคุกเป็นพนันเป็นหมันไป มันไม่คุ้มแต่เทวดาบางองค์ที่มีความผูกพันกับลูกหลานในอดีตชาติ เมื่อเห็นลูกหลานของตนตกทุกข์ได้ยากและอยาก

เคล็ดลับชีวิตวัยชราโลก

พระอาจารย์เกษม อัจฉินฺตสีโล

รวยทางลัด แม้รู้ที่รู้ว่าตนเองจะต้องไปรับทุกข์จากเทพธิดาก็ยังฝืนออกไปให้ช่วย
แก่มนุษย์ผู้เป็นลูกหลานให้ แล้วก็ถูกท้าวทูตจับไปขังคุก อด ๆ อยาก ๆ อยู่ในคุก
เทวดา คนเราเห็นแก่ตัวจริง ๆ พระอาจารย์เกษมท่านจึงห้ามนักห้ามหนาไม่ให้คนเล่น
การพนัน ห้ามขอความช่วยเหลือ ห้ามขอความช่วยเหลือจากพระ

พระอาจารย์เกษม เป็นใครมาจากไหน?

พระอาจารย์เกษม เป็นคนอุรธานี บ้านท่านอยู่ไม่ไกลจากวัดป่าบ้าน
ศาลาเท่าไรนัก หลวงตามหาบัวรู้จักโดยพ่อแม่ของท่านดี ท่านตั้งใจบวช 1 พรรษา
เมื่อ พ.ศ.2529 ก็ลี้ภัยออกมาแล้ว ท่านทดลองนั่งสมาธิภาวนาที่โรงเรียนประถมศึกษา
แปลก ๆ จากการฝึกเล่น ๆ จึงชอบใจอยากฝึกต่อ เมื่อครบกำหนดจะสึกหาลาเพศ
โยมพ่อแม่เงินค่าเสื้อผ้ากางเกงมาให้ ท่านบอกว่าเปลี่ยนใจแล้วยังไม่สึกหรือ
ให้เอาเงินนี้ไปซื้อเครื่องชุดสงฆ์มาให้ตัวชวยออกอยู่ที่ตัก

จากนั้นท่านก็เที่ยวหาครูบาอาจารย์ผู้มีชื่อเสียงทางกรรมฐาน ไปขอฝาก
ตัวกับหลวงตามหาบัว ท่านไม่ยอมรับแต่แนะนำให้ไปอยู่กับ หลวงปู่หล้า เขมปัตโต
วัดภูซอกือ จังหวัดมุกดาหาร แต่ไม่ได้อยู่สำนักหลวงปู่หล้าเพราะมีหลวงน้าท่าน
ตั้งสำนักไปอยู่หลังสำนักหลวงปู่หล้า จึงไปขออยู่สำนักนั้น แล้วไปขอขมากรรมฐาน
กับหลวงปู่หล้า เขมปัตโต วัดภูซอกือ จังหวัดมุกดาหาร

ท่านเป็นพระที่หลวงปู่หล้าทางศุภกิจทำอย่างหนักด้วยอุบายวิธีต่าง ๆ จน
ไปศัลยกรรมกลายเป็นอภิชาติบุตร ท่านเป็นผู้มีบุญญานุการที่ได้สร้างสมมาทางนี้
มากมายแล้ว ดังนั้นประสบการณ์ทางจิตของท่านจึงโลด โผนหนักและการบำเพ็ญ
ของท่านก็ทางถึงขั้นอุกฤษ ท่านอดข้าวติดต่อกันหลาย ๆ วัน

หลวงปู่หล้าสอนว่า “ตั้งแต่เกิดมาก็เอาแต่กินๆ มาไม่รู้ก็ไปแล้วอดเสีย
บ้างมันจะตายหรือไร ลองอดมันดูสิว่ามันจะเป็นอย่างไร” ท่านก็ทำตาม

ถึงแม้ท่านจะชอบ โต้เถียงขบแย้งกับครูบาอาจารย์ก็เพียงหาเหตุผลที่แน่นอน
เมื่อได้รับคำตอบที่พอใจท่านก็จะปฏิบัติตามอย่างยงวัดและเคารพครูบาอาจารย์
อย่างสุดหัวใจหัวใจ

ข้าพเจ้าเชื่อว่าท่านบรรลุถึงจุดสูงสุดของพุทธศาสนาเร็อรรวดของท่านมีมากมาย
ไม่สามารถเขียนให้จบในหนังสือเพียงไม่กี่หน้าและท่านก็ไม่อยากให้เขียน

ประสบการณ์การสัมผัสสภาพภูมิที่ซับซ้อนของงานมีเล่าไว้ในแผ่น MP 3
และวีซีดีหลายเรื่อง เล่าให้กลุ่มบุคคลต่างกลุ่มกันที่ไปขอฟังเคล็ดลับแก้ปัญหาวชีวิต
จากท่านซึ่งพอเก็บมาเล่าย่อ ๆ ดังนี้

ครึ่งหนึ่ง พระคุณเจ้าเกษมกำลังปฏิบัติภาวนาอย่างข่งมวด แต่ท่านไม่ได้อ
เล่าว่าที่ไหน เมื่อท่านปวดลี้ จะไปลี้ตรงไหนก็เห็นแต่พวกสัตว์ประหลาดตัวเล็ก ๆ
ตัวนั้นคนหัวเป็นสัตว์หลากหลายชนิด ตัวเล็กขนาดมดปลวกก็มี โตขนาดหัวแม่มือ
ก็มี ท่านไม่รู้จะทำอย่างไร ถ้าจะลี้ก็ต้องลี้รดไอ่พวกนี้ กลับมาที่ห้องจะลี้ใน
กระโถนก็เห็นไอ่พวกนี้ขี้ขี้ไปหมด

ท่านนึกหาวิธีอยู่ ก็เลยทดลองนั่งบฏูให้มัน ว่าบฏูใดที่เราทำเราออก
ให้เจ้าจงมีความสุขความเจริญ จงเปลี่ยนภพเปลี่ยนภูมิให้สูงขึ้น ท่านก็เห็นการ
เปลี่ยนแปลงของพวกนั้น โตขึ้น ๆ บางตัวก็กลายเป็นสัตว์ชนิดอื่นที่โตขึ้น เช่นจาก
พวกปลีศาจมดก็กลายเป็นจิงหรีด บางตัวก็กลายเป็นหนู เป็นกระต่าย

เมื่อความมันโตขึ้นมันก็หลุดจากกระโถนลี้ของท่านหมด ท่านจึงลี้ลงกระโถน
ไปได้

เมื่อถึงวันที่ไปกราบหลวงปู่หล้าจึงเรียนถามว่า “หลวงปู่ ไอ่พวกปลีศาจ
มด ปลีศาจปลวก ปลีศาจจิ้งจอก ตัวเป็นคน หัวเป็นสัตว์ ตัวเป็นสัตว์ หัวเป็นคน ตัวเห็น

เด็กตัวน้อยขนาดมด ขนาดหนูขนาดกระต่าย มันมีจริงหรือเปล่าครับ”

หลวงปู่ตอบว่า “มี ฉันทก็เคยเห็น”

ท่านถามต่อว่า “แล้วเราจะทำอย่างไรกับมัน”

หลวงปู่ตอบว่า “ก็ผมเมตตาให้มันสิ”

“ผมผมเมตตาแล้วมันไม่เปลี่ยนแปลง พอพิษฐานเอาบุญให้มัน มันก็เกิดการเปลี่ยนแปลง หลวงปู่เคยเห็นอย่างนั้น”

“ไม่รู้สิ ฉันทไม่คอยตามไปดูการเปลี่ยนแปลงของมัน ให้เสร็จก็เสร็จกัน”

ต่อมาเมื่อท่านไปอยู่บ้านห้วยยางทอง วันหนึ่งท่านเดินไปบิณฑบาตกับสามเณรน้อย ท่านเดินนำหน้า ไปเหยียบไป ไม่เห็นบนถนนระหว่างบิณฑบาต เมื่อเดินไปสักครู่ท่านก็เห็นฝุ่นฟุ้งกระจายขึ้นข้างหน้า พอฝุ่นหายไปท่านก็เห็นกิ่งก้ายักษ์ตัวขนาดรถไฟคาแดงล้ม ทำทางโกรธจัด บิดทางไปมา เอาเท้าลุยดินจนเกิดฝุ่น ทำท่าอาละอุ้งทีเดียว

ท่านก็สงสัยว่าไอ้กิ่งก่าตัวนี้ไปไหนมา จึงทำทางจะเอาเรื่องกับท่าน จึงหันไปดูทางที่ท่านเดินมา ก็เห็นกิ่งก่าตัวหนึ่งนอนตายใต้ทะเลลึกอยู่กับพื้น จึงถามเณรน้อยว่า “เณร ใครเหยียบกิ่งก่าตาย”

เณรน้อยตอบว่า “หลวงปู่เหยียบครับ”

“อ้าว...กูเหยียบเองหรืออะ”

“แล้วเอ็งเห็นอะไรข้างหน้ามัย?”

“เห็นแต่ลมหัวกุดครับ” (คือลมหมุน บางแห่งเรียกลมบ้าหมู พัดเอาใบไม้ลอยขึ้นไป)

ท่านรู้ว่าเณรน้อยไม่เห็นกิ่งก่ายักษ์ ถ้าจะบอกอะไรไปเณรน้อยก็ไม่รู้เรื่อง อยู่ที่ ท่านก็เลยอธิษฐานจิตจากประสบการณ์ที่ได้เล่าไว้แล้วให้กิ่งก่าตัวนั้น ลิงที่ท่าน

คือถึงกว่ายักษ์ใหญ่ก็ติดตัวเด็กกลง พอคิดส่งบุญให้อีก มันก็ติดตัวลงเรื่อย ๆ คงเหลือตัวเท่าถั่งอย่างมตะตอย

ท่านเห็นว่ามัน ๆ ได้ผล และถึงกว่าก็ไม่เข็ดท้าวว่า โกรธท่านแล้วจึงส่งความคิดไปว่า “เอ็งตามข้ามานะ” ถึงกว่าตัวนั้นก็เดินตามท่านอย่างเชื่อง ๆ เหมือนสัตว์แสนรู้

เมื่อท่านกตัญญูถึงสำนักก็หาน้ำชา กาแฟ ชงให้พระภิกษุและสามเณรในวัดแล้วนึกส่งบุญให้ถึงกว่าตัวนั้น มันกลายเป็นถึงกว่าตัวเล็กเหมือนเดิม พอให้อีก ส่งบุญอีก มันก็เปลี่ยนจากถึงกว่าเป็นกระต่ายจากกระต่ายก็เปลี่ยนเป็นสุนัขขนปุกปูยสวยงาม เปลี่ยนจากสุนัขก็กลายเป็นเด็กผู้ชายน่ารัก แต่ไม่ใส่เสื้อผ้า

พอให้อีกส่งบุญอีก มันก็เปลี่ยนเป็นเด็กหนุ่ม แต่ไม่ใส่เสื้อผ้า เด็กหนุ่มทำท่าเงินอวยที่ตัวเปลือยเปล่า ท่านจึงหาผ้าใส่เขาเช็ดหน้าตัวเล็ก ๆ เอาไปซักให้สะอาดแล้วเอาไปถวายพระลูกศิษย์ เขาก็ถามว่าทำไมเอาผ้านี้มาให้ ท่านก็ว่าเอาอนาเรามาอะไรจะทำของเรา เราให้ท่านก็รับไว้เถละ

เมื่อพระรับแล้วท่านก็ส่งบุญให้เด็กหนุ่มคนนั้น เขาก็มีเสื้อผ้าใส่มีรูปร่างผิวพรรณวรรณะสง่าผ่องใสแล้วก็ลงกราบท่านเรียนว่า

“คุณพ่อช่วยผมแต่ผมก็มีหัวใจแล้ว อยากรู้ให้ช่วยพ่อของผมบ้างตอนนี้อยากถามคุณพ่อโดยหากอยู่ที่ต้นไม้นี้”

เมื่อพระคุณเจ้าถามรายละเอียดของสถานที่และในหน้าไปทีนั้น เด็กหนุ่มก็นำไปตรงนั้นเป็นต้นไม้ใหญ่ที่เขียว ท่านพบชายแก่คนหนึ่งนั่งสง่าภายใต้ชายผ้าขาวแต่เสื้อผ้าที่สวมใส่ขาดเหมือนขอทาน เมื่อเห็นพระคุณเจ้า ชายแก่ก็ตกใจกลัว ชายหนุ่มจึงแนะนำให้รู้จักพระคุณเจ้า

เมื่อท่านสอบถามถึงความเป็นมา เขาก็เล่าว่าอยู่ที่นั่นมาหลายพันปีแล้วรู้สึกทิวไทย แต่ไม่รู้จะไปไหน พระคุณเจ้าจึงอธิษฐานส่งบุญให้ก่อน คุณก็มีผิวพรรณวรรณะดีขึ้น สบายขึ้น ท่านจึงกลับวัดแล้วหาอะไรถวายพระแล้วส่งบุญให้ ชายแก่ก็กลับ

เคล็ดลับขั้วขั้วขั้วโลก

พระอจาจารย์เกษม อาจิณฺณสีโล

เป็นชายหนุ่มที่มีเครื่องนุ่งห่มอย่างดี ผิวพรรณวรรณะงดงามสง่าเหมือนชายหนุ่มที่อ้างว่าเป็นลูก (จาก MP ชุดที่ 6)

ต่อมาเมื่อพระคุณเจ้าย้ายขึ้นมาอยู่วัดสามแยก อยู่มาวันหนึ่ง ขณะที่ท่านนั่งอยู่ผู้เดียวที่ศาลา (หลังเก่า) มีชายคนหนึ่งเดินเข้ามาหา แยกแต่กายหมั่นอดคนตกทุกข์ได้ยากสวมกางเกงขาสั้น เสื้อสีกรมท่าเก่า ๆ และสวมรองเท้าแตะเก่า ๆ ที่น่าจะทิ้งไปแล้ว เมื่อเข้ามาถึงท่านก็ทิ่มลงกราบ นั่งพับเพียบอยู่ข้างหน้าท่าน พระคุณเจ้าเกษมจึงถามว่า

“โยมมาจากไหน มีธุระอะไร”

“กระผมอยู่ในวัดของหลวงปู่มีแหละครับ”

“อ้าว...อยู่ยังไง อยู่แต่เมื่อไร? จนไม่เคยเห็น โยมสักที”

“กระผมอาศัยอยู่ที่ต้นคอแลนครับ กระผมชื่อ นายถวิล โพธิทอง เป็นเพื่อนของนายวิเชียร ชาวจันทบุรีที่มาหาหลวงปู่บ่อย ๆ กระผมตายมาหลายปีแล้ว คายแล้วกลับมาอาศัยอยู่ที่ต้นคอแลนขอฝากบอกหลวงปู่ให้เพื่อนผมทำบุญให้ผมด้วย”

“เฮ้...อย่ามาหลอกกันนะ โยมหมายความว่าโยมเป็นผีขึ้นหรือ แต่ทำไปเหมือนคนทุกอย่าง”

“ผมเป็นผีจริง ๆ ครับ หลวงปู่ ลองจับผมดูสิครับ ผมมีร่างกายเหมือนมนุษย์หรือเปล่า”

เมื่อพระคุณเจ้าลองเอามือจับดูก็จับได้ แต่เมื่อเอามือแหวกผ่านดูก็สามารถแหวกผ่านไปได้เช่นกัน จึงทราบว่าเป็นเหมือนสภาพนิรุตติ

ศินายถวิลเรียนว่า “ผมไม่สามารถปรากฏตัวแบบนี้ได้บ่อยนักหลวงปู่อย่าลืมนบอกเพื่อนผมนะครับ”

“เกิดเอ็งมาหลอกข้าล่ะ ถ้าจริงโยมคนนั้นจะมองข้ายังไง เอ็งทำอะไรจะทำให้เขาเชื่อได้ล่ะ เอจมีมัย เอ็งพยายามเอาไม่เชยจนเชื่อไว้ที่พันได้รึเปล่าถ้าเขา

เคล็ดลับชีวิตวงฆ้องโลก

พระธาดาจารย์เกษม อาจิณฺณสีโล

มาข้าจะໃຊ້ຊັ້ນນີ້ເປັນພອນ”

“ผมจะพยายามลองดูครับ” พระคุณเจ้าเกษมจึงหากิ่งไม้เล็ก ๆ ให้ศิษยานุศิษย์ แล้วให้แกกพายามเอาไม้เขียนพ่น แกเขียนได้ไม่ครบก็หมดพลังเสียงเสียก่อน และก่อนที่ร่างนั้นจะเลือนหายไป แกก็กระชกชั้นกะยอกฝากฝังให้บอกเพื่อนแกอีก

พระคุณเจ้าเกษมพบนายวิชาชีพร 2-3 ครั้ง ก็ไม่กล้าจะถาม ได้แต่อ้อ ๆ อึ้ง ๆ จนตอมานายถวิลปรากฏตัวทวงถาม ท่านจึงกล้า เมื่อโยมจมนั้นมาหาจึงถามว่า

“โยมวิชาชีพร รู้จักนายถวิล โพร้ทอแงมัย ?”

“รู้จักครับ เขาเป็นเพื่อนผมเอง แต่เสียชีวิตได้ 4-5 ปีแล้ว หลวงปู่รู้จักเขาหรือ”

“ไม่รู้จักหรอก เขามาหาเอาตมา 2 ครั้งแล้ว แต่เอาตมากลัวโดนหลอกจึงไม่กล้าบอก โยม เขาเป็นศิษย์ที่ต้นคอเลนนี่เอง มาบอกให้โยมทำบุญให้เขา นอก จากโยมแล้วเขาไม่ยอมรับ เอาตมาจะทำให้เขากินไม่เอา เขาว่าโยมเป็นเพื่อนสนิทของเขา ถ้าโยมทำให้อาจจะได้รับเต็มที่”

โยมวิชาชีพรฟังเรื่องราวแล้วก็ยอมรับว่า

“จริงครับหลวงปู่ ไอ้หวิมนั้นเป็นเพื่อนสนิทของผม หลวงปู่พูดผมชื่อ พຽງນີ້ผมจะทຳບູຮູນໃຫ້ນັ້ນครับ”

เช้าวันต่อมา คุณวิชาชีพรก็ไปซื้อผักปลาถวายอะแยะ เช้าคร่ำทำอาหารด้วยตัวเอง เอามาถวายพระแล้วส่งบุญจุฑที่พระคุณเจ้าเกษมแนะนำ ผ่านไปไม่กี่วัน ก็มีรถคันใหม่เอี่ยมมาจอดหน้าศาลา ชายคนขับรถแต่งชุดหรูหรา ใส่สูททราวด กับนักธุรกิจใหญ่ ลงมาเดินเข้าศาลาราบพระคุณเจ้า ถามว่า

“หลวงปู่จำผมได้มั๊ยครับ”

“จำไม่ได้หรอกโยม เอาตมาเคยเห็นโยมมาก่อนหน้านั้นหรือ”

“เคยครับ ผมคือศิษยานุศิษย์ โพร้ทอแง ที่เคยอาศัยต้นคอเลน ตั้งแต่ได้รับ บุญจากนายวิชาชีพรแล้วชีวิตผมก็เปลี่ยนไป เสียหัวสี่ขาไปแล้วครับ ผมมีทุกอย่างที่

ต้องการ ผมมาเพื่อจะกราบเรียนหลวงปู่ ต่อไปเมื่อเทศนาให้ใครฟังโปรดเล่าเรื่อง
ราวของผมให้เขาฟังด้วย หลวงปู่ต้องรีบปากว่าจะเล่าเรื่องของผมให้ชาวบ้านฟัง
เป็นอุทาหรณ์”

“โธโฮ... ถ้ามันไปได้อย่างนั้นต้องเล่าแน่ ๆ ไม่ต้องห่วง”

นี่เป็นหนึ่งในหลายๆ เรื่องที่ปรากฏในแผ่นซีดีที่พระคุณเจ้าเกษมแสดงธรรม
ให้ชาวบ้านฟัง ผมฟังครั้งแรกแล้วใจกล้า ไปรู้บ่อย และเชื่อ

สาเหตุที่ชื่อพระเจ้าท่านั้นมันแล้วได้ผลจริง

ชีวิตติดลบแทบจะไม่มีเงินค่าเช่าบ้าน ข้าพเจ้าพาภิกษุพี่น้องอย่างเม่อศรัจรรย์ หลัง
จากเพียรพยายามส่งบุญให้เทวดาที่รักษาตัวเอง เทวดาที่รักษาที่อยู่อาศัย อุทิศให้
ญาติพี่น้องผู้ล่วงลับไปแล้ว อุทิศให้เทวดาผู้มีศักดิ์ใหญ่ในหมู่บ้าน ในตำบล เมื่อเข้า
ป่าหาอาสนาปนไฟตรงไหนถึงบุญให้แก่เทวดา ภูต ผี วิศาจ ยักษ์ ครุฑ นาค คนธรรพ์
กุมภัณฑ์ ที่อาศัยอยู่ ณ สถานที่แห่งนั้น

ผ่าน ไปเพียง 4-5 เดือนผมก็เริ่มมีรายได้เดือนละไม่ต่ำกว่าแสนบาท
สูงสุด 3 แสนกว่าบาท บางช่วงก็นึกอยากทดลองว่ามันเกิดอะไรขึ้น มันบังเอิญ
หรือเปล่า ข้าพเจ้าถึงส่งบุญให้เทวดา รายได้ของผมก็ลดต่ำลงเรื่อย ๆ 2-3 เดือน
พอข้าพเจ้าเริ่มส่งอีก รายได้ของข้าพเจ้าก็เริ่มคืนอีก ความยุ่งยากของชีวิตก็หายไป
ข้าพเจ้าจึงเชื่อว่ามันเกิดมาจากการส่งบุญนี้เอง ไม่ใช่เรื่องบังเอิญเลย

เทวดาหรือญาติผู้อยู่ในโลกทิพย์ช่วยเหลือเราไปจริงๆ ทำให้เรารวยแบบ
พลิกฝ่ามือดูจ ในเรื่องของขงกวีลเศรษฐี โขศิกะเศรษฐี อนาถปิณฑิกะเศรษฐี
และเรื่องเจ้าอนุรุทรชะ ซึ่งปรากฏในพระไตรปิฎก

ส่วนแผ่นซีดี และวีซีดี แสดงธรรมของพระคุณเจ้าเกษม โดยปกติข้าพเจ้าก็แจก
ติดต่อกันมาตั้งแต่ปลายปี 2547 แต่ทุกวันนี้ข้าพเจ้าอยู่ไม่ติดที่ ไม่มีเวลารู้ที่แผ่น จึง
ได้บอกพวกน้อง ๆ ซึ่งมีเวลาเคารพเปลี่ยนใส่พระอาจารย์เกษม และเคยประกาศแจก

แผ่นซีดีทางเว็บไปรษณีย์มาแล้ว ก็ให้มาช่วยแจกแก่ผู้สนใจที่อ่านหนังสือเล่มนี้

คุณศรุตยา อยู่ถ้ำราย (หญิง)

71/103 ม.8 สถานีดาวเทียมไทยคม ถ.รัตนวิบูลย์ ต.บางกะปิ อ.เมือง จ.นนทบุรี
11000 โทร. 01-8423610

รับแจก แผ่น ซีดี MP3 ชุดท่องเที่ยว, โยมนิพันธ์ และกรรมฐานกรรณิยา
คุณอรุณรัตน์ ทวีวัฒนมงคล (คุณ)

112/109 ถ.พหลโยธิน 69/1 แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กทม. 10220

รับแจกแผ่น VCD ชุดหลวงตาเต็ง มีด้วยกัน 2 แผ่น ผมเห็นว่าท่านแสดงธรรม
ไปรอบๆรถรอกไว้ในแผ่นชุดนี้ ใจครูแผ่นชุดนี้ก็จะเข้าใจทุกอย่าง ทั้งการส่งบุญ
วิธีส่งบุญ และการทำกรรมฐานให้เจริญก้าวหน้า

ท่านผู้ใดสนใจก็ติดต่อบุคคลทั้ง 2 ท่านที่เอ่ยมาแล้ว

ความหวังใหม่ในการเอาชนะความเสื่อมของร่างกาย

มนุษย์เรามือเกิดมาแล้ว ย่อมจะต้องแก่ ต้องเจ็บไข้ได้ป่วย และต้องตายเป็น
ธรรมดา แต่ถ้าจะตายหรือหมดอายุขัย บางทีเราต้องทนทุกข์ทรมาน กับการเจ็บป่วย
กระเสาะกระแสะ นานนับเดือนนับปี เพราะอวัยวะต่างๆ เสื่อมไปอย่างไม่ย้อนคืน

เป็นเวลานานมาแล้ว ที่เราพยายามต่อสู้กับความแก่และความเจ็บป่วย แม้จะรู้ว่า
ในที่สุดต้องพ่ายแพ้ แต่อย่างน้อยที่สุด ก็ขอให้ชีวิตที่เหลืออยู่มีคุณภาพสักหน่อย ไม่
ต้องทนทุกข์ทรมานมากนักไปนัก

ร่างกายมนุษย์ ประกอบด้วยเซลล์จำนวนมากมาจายมหาศาล เซลล์ต่างๆ มา
ประกอบกันเป็นอวัยวะ แล้วทำหน้าที่ต่างๆ กัน เมื่อคนอายุมากขึ้น เซลล์ก็จะค่อยๆ

เสื่อมลงไป เหลือเหลือบ้างส่วนก็ตายไปบ้าง ในขณะที่ส่วนใหญ่ยังไม่ตาย แต่ไม่สามารถทำงานได้ เปรียบกับแบตเตอรี่รถยนต์ที่ทำการหมดหนึ่ง ก็จะไม่สามารถผลิตกระแสไฟฟ้าได้

เมื่อมีเซลล์ที่เสื่อมและหยุดทำงานมากขึ้น ก็ก่อให้เกิดอาการของโรคต่างๆ

นอกจากความเสื่อมของเซลล์ตามปกติแล้ว สิ่งแวดล้อมในโลกปัจจุบัน เช่น นำอาหาร อากาศ ก็ล้วนเต็มไปด้วยสารพิษมากมายเหลือๆ ปัจจุบันเราอยู่ในสิ่งแวดล้อมที่เป็นอันตรายต่อเซลล์อย่างมาก ทำให้เซลล์ของร่างกายเสียหายเพิ่มขึ้น การใช้ยารักษาโรคที่มีอยู่เป็นการแก้ไขปลายเหตุเป็นส่วนใหญ่ เช่น โรคเบาหวาน ไขมันในเลือดสูง ไขมันในเลือด แต่ยังไม่หายหรือสารโรคที่มีชื่อพิศวงชื่อคนจนว่า สามารถซ่อมแซมการทำงานของตับอ่อนและฮอร์โมนอินซูลิน เป็นต้น

ความหวังของมนุษย์ในการฟื้นฟูเซลล์ มีหลักฐานความเป็นไปได้ ตั้งแต่เมื่อประมาณ 70 ปีมาแล้ว

เมื่อปี ค.ศ. 1931 ศ.นพ. พอล นีฮาน ศัลยแพทย์ชาวสวิส ได้เอนาที่ใต้จากการบดเซลล์ต่อมพาราไทรอยด์จากสัตว์ ฉีดเข้าผู้ป่วยโรคกล้ามเนื้อกระดูกเกร็ง เนื่องจากถูกตัดต่อมพาราไทรอยด์โดยบังเอิญ ซึ่งเป็นผลจากการผ่าตัดต่อมไทรอยด์ครั้งก่อน ปรากฏว่าผู้ป่วยหายจากโรคชักเกร็งได้ และไม่มีการแพ้ไตๆ

จากการติดตามผู้ป่วยไปอีก 25 ปีหลังจากนั้น เขาเรียกการรักษาชนิดนี้ว่า Live Cell Therapy

หลังจากนั้น แพทย์ในยุโรปโดยเฉพาะเยอรมนีก็ได้พัฒนา Live Cell Therapy หรือการปลูกถ่ายเซลล์สด จนแพร่หลาย มีการค้นพบว่า น้ำที่ใต้จากการบดเซลล์หนึ่งจะไปซ่อมแซมเซลล์ชนิดเดียวกัน เช่นเซลล์ตับก็จะไปซ่อมแซมที่ตับ ทฤษฎีนี้เรียกว่า

Cell Heal Cell กลายเป็นที่ฮือฮากันอย่างมากในหมู่บุคคลชั้นสูง (เนื่องจากค่าใช้จ่ายการรักษาค่อนข้างแพง) แพทย์ประสบความสำเร็จในการรักษาโรคที่สิ้นหวังแล้ว

ชื่อเสียงของ Live Cell Therapy โด่งดังมากในยุโรป เมื่อนายแพทย์พอล นีฮาน ตัดสินใจรักษาต้นตะป๋าป่า Pius ที่ 12 ซึ่งป่วยหนัก หมอเดินทางรักษาแพทย์หลวงทั้งหลายลงความเห็นว่า ท่านจะมีพระชนม์ชีพอยู่ต่อไปอีกไม่นาน

การตัดสินใจรักษาท่านต้นตะป๋าป่าครั้งนี้ นับว่ามีความเสี่ยงมาก และสร้างความหนักใจให้กับนายแพทย์พอล นีฮาน ไม่น้อย ทั้งจากพระอาการที่เทียบหนัก และจากคณะแพทย์หลวงที่ข้อ่งขู่ท่านทันทีหากพระอาการไม่ดีขึ้น แน่แน่นอนหากว่าไม่เป็นไปตามคาด ก็คงจะถึงจุดจบของ Live Cell Therapy ที่ท่านทุ่มเทศึกษาค้นคว้ามาตลอดชีวิต

ครั้งนี้หลังจากนายแพทย์นีฮาน เดินทางไปรักษาท่านที่กรุงโรม ประมาณ 1 เดือน ต้นตะป๋าป่าปีศาจที่ 12 ก็กลับฟื้นขึ้นมาและมีสุขภาพแข็งแรง ได้อย่างปาฏิหาริย์

ในยุคนี้คนคนตัวอย่าง ชาลี แชปปลิน, ประธานาธิบดีคอนราด อาดีเนา แห่งเยอรมัน, ประธานาธิบดีวินสตัน เชอร์ชิลแห่งอเมริกา, นายพลชาลส์ เดอ โกล แห่งฝรั่งเศส, ดาวิท ไอเซนฮาว, สมเด็จพระจักรพรรดิญี่ปุ่น, กษัตริย์โมร็อกโค, กษัตริย์ซาอุดีอาระเบีย, กษัตริย์เยเมน ฯลฯ ล้วนเป็นบุคคลที่มีพระเชษเษียน เป็นผู้ถวายการรักษา รักษาด้วย Live Cell Therapy ในเยอรมันมาแล้วทั้งสิ้น

ชีวโมเลกุล ความหวังในการซ่อมแซมเซลล์

งานกระทันหันแพทย์ชาวเยอรมัน คือ นายแพทย์คาลล์ ทอยเนอร์ ตั้งสมมติฐานว่า ความสำเร็จของ Live Cell Therapy ไม่ได้เกิดจากการฉีดเซลล์ที่ยังมีชีวิตทั้งเซลล์ แต่น่าจะเกิดจาก โปรตีนที่อยู่ภายในเซลล์ที่ยังคงลักษณะทางชีวภาพไว้ได้ (Bioavailability)

นายแพทย์คาลล์ประสบความสำเร็จในการแยกสารชีวโมเลกุลภายในเซลล์ออกมา ด้วยวิธีการที่สามารถคงลักษณะชีวภาพได้สมบูรณ์ โดยใช้กรดย่อยผนังเซลล์ภายใต้ความเย็นสูง แล้วแยกนิวเคลียสของเซลล์ออก สกัดเฉพาะไซโตพลาสซึมเก็บภายใต้ภาวะสุญญากาศ วิธีการดังกล่าวได้รับการจดสิทธิบัตรในเวลาต่อมา

ชีวโมเลกุลที่สกัดได้จะมีคุณสมบัติซ่อมแซมเซลล์แบบจำเพาะเจาะจง เช่น ชาวโมเลกุลจากเซลล์ตับของสัตว์ ก็ซ่อมแซมเซลล์ตับ ในร่างกายมนุษย์ นอกจากนี้ ขบวนการดังกล่าวยังทำให้ออกฤทธิ์ของเซลล์ที่เรียกว่า HLA ซึ่งอยู่บนผนังเซลล์ ถูกลบไป จึงไม่มีการต่อต้านจากระบบภูมิคุ้มกัน ปราศจากการแพ้โดยสิ้นเชิง

ความสำเร็จของนายแพทย์คาลล์กลายมาเป็นความหวังสำหรับคนธรรมดาที่แม้ไม่ใช่เป็นผู้มีชื่อเสียง มีเงินทองมากมาย ก็สามารถเข้าถึงการรักษาที่ได้ผลอัจฉริยะนี้ได้ และรัฐบาลเยอรมันก็ได้ชดเชยเงินยาที่ทำการชีวโมเลกุลจำนวน 100 ล้านเมื่อประมาณปีค.ศ. 1950 และใช้รักษาโรคที่เกิดจากความเสื่อมของเซลล์ทุกชนิดอย่างได้ผลมาจนกระทั่งถึงทุกวันนี้

ในห่วงอายุของมนุษย์โดยทั่วไป เซลล์ต่างๆ จะแบ่งตัวทดแทนการสึกหรอประมาณ 50-60 ครั้ง จากการศึกษพบว่า ชิวโมเลกุล ช่วยให้มีเซลล์แบ่งตัวได้เพิ่มขึ้น

เคล็ดลับวิทยุพัฒนา

พระอาจารย์เกษม อัจฉินฺทสีโล

อีกประมาณ 4-6 ครั้ง ซึ่งเท่ากับทำให้ช่วงอายุของคนขึ้นมาอีกอย่างน้อย

การทำงานของแต่ละอย่างๆ มีหัวใจหลักคือการสร้างโปรตีน แล้วโปรตีนที่ได้ก็ไปทำหน้าที่ต่างๆ เช่น เป็นน้ำย่อย เป็นฮอร์โมน เป็นเนื้อเยื่อต่างๆ ฯลฯ การสร้างโปรตีนในเซลล์จะคล้ายกับการป้อนทราย เมื่อใส่ไปนานๆ เข้า น้ำหนักเริ่มแห้ง ทรายจะเริ่มสึกคุณภาพของการป้อนก็จะเสียไป ชาวโมเดกุลจะไปซ่อมแซมเซลล์จากการซ่อมทราย และเติมน้ำหนัก ทำให้คุณภาพการป้อนดีขึ้น

นักวิทยาศาสตร์ค้นพบว่า การแพทย์ชีวโมเลกุล สามารถช่วยกำจัดเซลล์ผิดปกติตลอดจนกำจัดที่ผิดปกติต่างๆ ซึ่งทำให้เกิดโรคมะเร็ง จึงได้เป็นที่ต้องการป้องกัน และรักษาโรคมะเร็งได้หลายชนิด

ปัจจุบันมีแพทย์ประมาณ 20,000 คนในยุโรปโดยเฉพาะเยอรมัน ใช้การแพทย์ชีวโมเลกุล ในการรักษาผู้ป่วย และมีประเทศที่ใช้การรับรองการรักษาด้วยวิธีนี้แล้วทั่วโลก จำนวน 48 ประเทศ มีผู้ป่วยที่ได้รับการรักษาแล้วประมาณ 150 ล้านคน

โรคที่^{๕๖}ได้รับการระบุว่าสามารถรักษาได้ด้วยยาแพทย์ชีวโมเลกุลคือ โรคความเสื่อมทุกประเภท โรคหัวใจ เบาหวาน โรคความดันโลหิตสูง ความดันโลหิตต่ำ ภูมิแพ้รุนแรง ยาลดกรด กระดูกเสื่อม ข้อเสื่อม ไขวายเป็นไข หัวใจล้มเหลว เสื่อมสมรรถภาพทางเพศ วัยทอง ความผิดปกติทางสมอง ระบบประสาทถูกทำลาย โรคเครียด โรคตับ โรคสมองเสื่อม โรคไตในเด็ก ปญญาอ่อน โรคเลือด โรคเหงือกและฟัน โรคของตับอ่อน ต้อหิน ต้อกระจก ภูมิคุ้มกันต่ำ ภูมิคุ้มกันไวเกิน โรคหุ โรคตา โรคความผิดปกติของต่อมไร้ท่อ ภาวะมีบุตรยาก โรคผิวหนัง สิวหัวช้าง โรคเส้นเลือดตีบ โรคพาร์กินสัน โรคแผลกระดูกพาะอาหาร เป็นต้น

จากการใช้เซลล์ซ่อมแซมเซลล์พัฒนามาเป็นอาหารซ่อมแซมเซลล์

จากการค้นคว้าวิจัยและต่อยอดอย่างไม่หยุดยั้ง มาถึงยุคปัจจุบัน นักวิทยาศาสตร์

ผลิตภัณฑ์วิตามินไกล

พระอาจารย์เกษม อัจฉินฺฺณสีโล

ศาสตร์ด้านโภชนาบำบัดได้ค้นพบว่า วิตามิน และแร่ธาตุต่าง ๆ ที่อยู่ในอาหารที่เรารับประทานกันทุกวัน ถ้านำมาคิดแยกแล้วรวมตัวกันอีกครั้งด้วยอัตราส่วนที่เหมาะสมกับคนในภูมิภาคหนึ่ง ๆ วิตามินและแร่ธาตุที่เรารับประทานเข้าไปในจำนวนที่พอเหมาะก็จะร่างกายก็จะเกิดคุณค่ามหาศาล สามารถบำรุงซ่อมแซมเซลล์ให้แข็งแรงขึ้น

ผลการทดลองที่ใช้ในผู้ป่วยที่เป็นโรคความเสื่อมของร่างกายหลาย ๆ โรค สามารถทำให้ผู้ป่วยมีอาการดีขึ้น ๆ จนหายขาดจากโรคได้ เช่น โรคที่กล่าวมาแล้ว นักวิทยาศาสตร์ไทยที่มีส่วนในการศึกษาวิจัยเรื่องนี้อย่างมากคือ อาจารย์ฉลอง พัฒนรังสรรค์ อดีตท่านเคยทำงานให้กับบริษัทยาที่มีชื่อเสียงมากในอเมริกา เกือบ 30 ปี มีความเชี่ยวชาญในการผลิตวิตามินแร่ธาตุขึ้นมาทดแทนการใช้เซลล์ซ่อมแซมเซลล์ตามแบบของแพทย์ชาวโมเดกูด ท่านผู้อ่านสามารถโทรปรึกษาท่านได้ที่หมายเลข 01-8200244 จะหาผู้รอรู้นในเรื่องนี้เกินท่าน ไม่มีอีกแล้ว หรือที่หมอมืออง 01-1795197, 09-9552716

โรคเบาหวานคืออะไร? มีสาเหตุจากอะไร?

อินซูลินเป็นฮอร์โมนที่สร้างจากตับอ่อน มีหน้าที่ควบคุมระดับน้ำตาลในเลือดให้ปกติ โรคเบาหวานเกิดจากร่างกายขาดอินซูลินหรือบางทีไม่ขาดแต่อินซูลินที่มีอยู่ในร่างกายไม่ไปส่งผลเต็มที่ ทำให้ร่างกายใช้น้ำตาลไม่ไปตามปกติยังผลให้ระดับน้ำตาลในเลือดสูงขึ้น นานๆ เข้าทำให้เกิดโรคแทรกซ้อนต่างๆ ซึ่งเป็นเหตุให้พิการหรือเสียชีวิต

โดยปกติเมื่อเรากินอาหารจำพวกแป้งและน้ำตาลเข้าไป อาหารเหล่านี้จะถูกย่อยกลายเป็นโมเลกุลของน้ำตาลเล็กๆ แล้วจึงถูกดูดซึมจากลำไส้เข้าสู่กระแสเลือด นำส่งขงหลอดเลือดต่างๆ ทั่วร่างกายเพื่อไปใช้ในพลังงาน การใช้น้ำตาลให้เกิดพลังงานนี้คืออาหาร อินซูลิน เมื่อขาดอินซูลิน น้ำตาลในเลือดจึงสูงกว่าปกติ น้ำตาลในเลือดคนนั้นมีหลายชนิด สำหรับน้ำตาลในโรคเบาหวานเราจะหมายถึงน้ำตาลกลูโคสเท่านั้น

โรคเบาหวานที่พบบ่อยมี 2 ชนิด คือ

ชนิดที่ 1. ต้องพึ่งอินซูลิน มักพบในคนอายุน้อย เด็กและวัยรุ่น ในผู้ใหญ่พบได้บ้าง ต้องรักษาด้วยการฉีดอินซูลินทุกวัน ถ้าขาดยาอาจเกิดโรคแทรกซ้อนรุนแรงถึงตายได้ เกิดจากเซลล์สร้างอินซูลินในตับอ่อนถูกทำลายด้วยสาเหตุที่ยังไม่ทราบแน่ นอน ทำให้สร้างอินซูลินได้น้อย หรือไม่ได้เลย

ชนิดที่ 2. ไม่พึ่งอินซูลิน เพราะตับอ่อนยังผลิตอินซูลินได้ในจำนวนที่อาจปกติ น้อยลง หรือมากขึ้น แต่อินซูลินที่มีอยู่นั้นไม่มีประสิทธิภาพเท่าที่ควร พบได้

ในผู้ใหญ่และคนอ้วน คนอายุมากกว่า 40 ปีขึ้นไป มีโรคตาเป็นเบาหวานมากขึ้นเรื่อยๆ ตามอายุ ผู้ป่วยเบาหวานส่วนใหญ่เป็นชนิดที่ 2 นี้

จะรู้ได้อย่างไรว่าเป็นเบาหวาน?

อาการกระหายน้ำบ่อย บั๊ตสาวะมากและบ่อย อ่อนเพลีย น้ำหนักลด กินเก่งขึ้น ตาพร่ามัว เป็นอาการที่เกิดจากน้ำตาลในเลือดสูง ถ้าสูงมากๆ อาจถึงกับซึมหรือหมดสติได้ ผู้ป่วยเบาหวานที่น้ำตาลในเลือดไม่สูงมาก อาจไม่แสดงอาการเลยก็ได้ ฉะนั้น การตรวจสุขภาพจึงมีความสำคัญ โดยเฉพาะในผู้ที่มีความเสี่ยงสูงเช่น คนอ้วน หญิงมีครรภ์ ผู้หญิงที่คลอดบุตรมีน้ำหนักแรกคลอดเกิน 4 กิโลกรัม และผู้มีญาติพี่น้อง (โดยสายเลือด) เป็นเบาหวาน

คนปกติจะมีน้ำตาลในเลือดอยู่ในช่วง 70-115 มิลลิกรัม ต่อ เดซิลิตร น้ำตาลในเลือดต้องสูงเกิน 180 มิลลิกรัมต่อเดซิลิตร จะออกมาในปีศาจจะให้ตรวจพบได้ ตั้งนั้นการตรวจบั๊ตสาวะอย่างเคียวเพื่อหาเบาหวานจึงไม่เพียงพอ ต้องใช้การตรวจเลือดดูระดับน้ำตาล

โรคเบาหวานเป็นโรคที่แพทย์แผนปัจจุบันลงความเห็นว่าไม่มีทางรักษา ต้องควบคุมอาหารและออกกำลังกายสม่ำเสมอ

ผมไม่เห็นด้วย เพราะเบาหวานเกิดจากเซลล์ของตับอ่อนเสียหาย ไม่สามารถทำงานผลิตอินซูลินได้ตามปกติ เซลล์เสียหายเพราะถูกพิษจากอาหารและสิ่งแวดล้อม โจมตี ถ้าสามารถตั้งพิษได้ และกินธาตุอาหารให้ถูกส่วนก็สามารถสร้างเซลล์ใหม่ให้แข็งแรงได้ เมื่อเซลล์ของตับอ่อนฟื้นตัวแข็งแรงขึ้น ทำเบาหวานจะหายไปได้

ผมใช้สมุนไพรชนิดหนึ่งคือ โทงเทง และ ว่านรางจืด บดผงอัดแคปซูลให้

คนป่วยกินทุกวัน อาการเบาหวานของเขาก็ดีขึ้นผิดหูผิดตา ผู้ป่วยชั้นหนักมาก แต่ถ้าได้กินอาหารเสริมที่มีคุณภาพสูง เช่น คอลอโรวิต , แลคตามิน และ โปริวามิน เป็นต้น การฟื้นฟูของตับอ่อนจะรวดเร็วว่านี้มาก โดยไม่ต้องกินยาลดน้ำตาลในเลือด และจะเป็น การหายอย่างถาวร

คอลโรวิท ประกอบด้วยสารหลายสไปรูลินำผสมกับวิตามิน 13 ชนิด แร่ธาตุ 5 ชนิด สารคาโรทีน 3 ชนิด และ ไบโอฟลาโวนอยด์สกัดเข้มข้นจากสารหลายสไปรูลินำ วิตามิน 13 ชนิดได้แก่ วิตามิน B1 B2 B3 B6 B12 วิตามิน H กรดโฟลิก วิตามิน A D E และ K แร่ธาตุ 5 ชนิดคือ เหล็ก ทองแดง สังกะสี แมงกานีส และ ซีลีเนียม คาโร ทีน 3 ชนิดคือ เบตาแคโรทีน ลูทีน และ ซีแซนทีน

จุดเด่นของคอลโรวิทเหนือสารหลายสไปรูลินำทั่วไป

1. รับประทานวันละ 1 เม็ด หลังอาหารเช้าหรือก่อนนอน
2. เป็นสารอาหารจากธรรมชาติ ร่างกายดูดซึมและนำไปใช้ประโยชน์ได้
3. มีวิตามินที่ร่างกายจำเป็นครบถ้วน โดยเฉพาะวิตามิน H วิตามิน B3 และวิตามิน B5 ซึ่งมีความจำเป็นสำหรับร่างกายในกระบวนการเผาผลาญอาหาร ทำให้ลดการสะสมของไขมัน และกลูโคสในร่างกาย
4. วิตามินและแร่ธาตุที่หลากหลายจากธรรมชาติที่สมดุลและครบถ้วน ช่วยทำให้ร่างกายแข็งแรง เพิ่มภูมิคุ้มกัน ห่างโรค และช่วยแก้ปัญหาโรคอันเนื่องมาจากปัญหาความไม่สมดุลด้านโภชนาการ เช่น เบาหวาน ภาวะอัมพฤกษ์ เหน็บชา ไขมันมาก อ่อนเพลีย เหนื่อยง่าย หงุดหงิด เครียด ซึมเศร้า ไมเกรน ปวดรอบเดือน ปัญหาเลือด ผิวแห้ง ตา เล็บ และภูมิแพ้

ทำไมตลอดชีวิตจึงแก้ปัญหาสุขภาพได้อย่างไม่น่าเชื่อ?

1. ตลอดชีวิต มีจิตามินและแร่ธาตุสกัดจากธรรมชาติครบถ้วน ทำให้กลไกการทำงานของร่างกายระบบต่าง ๆ

เป็นไปโดยปกติ ไม่เสียหาย ยืดอายุของเซลล์ต่าง ๆ ให้ยืนยาว และลดการเสื่อมสึกหรือของร่างกาย

2. แก้ปัญหาที่ต้นเหตุของโรค

3. คนไทยส่วนใหญ่ขาดวิตามินหลายชนิด และขาดแร่ธาตุบางชนิด เนื่องจากวิตามินส่วนใหญ่ไม่ได้อยู่ตัว เสื่อมสลายได้ง่ายจากความร้อน แสง ความชื้น และออกซิเจน เมื่อร่างกายได้รับสิ่งที่ยากต่อการฟื้นฟูสภาพเดิมที่ตีได้ง่าย

4. ความรู้เกี่ยวกับวิตามินได้ก้าวหน้าไปมาก และได้มีนายแพทย์ต่างธรรมชาติบำบัดจากประเทศสหรัฐอเมริกาจำนวนมากได้นำไปใช้ช่วยยารักษาโรคต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดีในอาหารหลัก 5 หมู่ การฝึกหุดตาและจิตใจของคนไทยเกี่ยวกับวิตามินยังทำให้คนไทยยังรู้น้อยและตกเป็นทาสของยา ซึ่งก่อผลเสียระยะยาว

ท่านใดสนใจสนใจสมุนไพรรหอมเมือง หรือวิตามินแร่ธาตุ

โปรดติดต่อได้ที่สำนักงานนิตยสารพุทธคมหาเวท 02-5181181

หรือติดต่อสายตรงถึงหมอมเอง 01-1795197, 09-9552716

บันทึก

บันทึกนี้จัดทำขึ้นเพื่อเป็นประโยชน์แก่ผู้สนใจศึกษาเกี่ยวกับชีวิตวัยชรา
และเพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตที่ดีงามแก่ผู้สูงอายุและผู้ดูแลผู้สูงอายุ

บันทึกนี้จัดทำขึ้นโดย พระธิดาชาลเกษม อจิญญาณีโสโธ

บันทึกนี้จัดทำขึ้นโดย พระธิดาชาลเกษม อจิญญาณีโสโธ

บันทึกนี้จัดทำขึ้นโดย พระธิดาชาลเกษม อจิญญาณีโสโธ

บันทึกนี้จัดทำขึ้นโดย พระธิดาชาลเกษม อจิญญาณีโสโธ

บันทึกนี้จัดทำขึ้นโดย พระธิดาชาลเกษม อจิญญาณีโสโธ

บันทึกนี้จัดทำขึ้นโดย พระธิดาชาลเกษม อจิญญาณีโสโธ

บันทึกนี้จัดทำขึ้นโดย พระธิดาชาลเกษม อจิญญาณีโสโธ

บันทึกนี้จัดทำขึ้นโดย พระธิดาชาลเกษม อจิญญาณีโสโธ

บันทึกนี้จัดทำขึ้นโดย พระธิดาชาลเกษม อจิญญาณีโสโธ

งานพิธีออกพรรษาทางวัด

นิตยสารพุทธสถานภาพ

นิตยสารรายเดือน

วางแผงทั่วประเทศ

ทุกวันที่ 1 ของเดือน

ราคาเล่มละ 50 บาท

ท่านที่ต้องการ “**ผู้ชองฆาต**” เต็มต้นๆ ถึงชื่อ

ไปโดยตรงที่ “**บ้านพุทธสถานภาพ**” 799//102 ชุมชนธรากร

แยก 14 ถ.รามคำแหง 166 แขวงมีนบุรี เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร 10510

โทร. 0 9698 3453 โทร./แฟกซ์ 0 2518 1181

ชานาคติส่งจ่าย ปณ.มีนบุรี ในนาม นางบุญอ้อ วงษ์จีน

โอนเงินทางธนาคาร บัญชีเงินฝาก ออมทรัพย์ เลขที่ 052-2-57038-7

ทางธนาคาร ไทยพาณิชย์ สาขาลาดพร้าว ซอย 111

(กรุณาเพิ่มค่าจัดส่ง 50 บาท)